2023/2917

29.12.2023

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2023/2917 AL COMISIEI

din 20 octombrie 2023

privind activitățile de verificare, acreditarea verificatorilor și aprobarea planurilor de monitorizare de către autoritățile de administrare în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) 2016/2072 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE ([1]), în special articolul 6 alineatul (8) al treilea paragraf, articolul 7 alineatul (5) al doilea paragraf, articolul 13 alineatul (6), articolul 15 alineatul (5) și articolul 16 alineatul (3),

întrucât:

(1) Regulamentul delegat (UE) 2016/2072 al Comisiei ([2]) stabilește dispoziții privind evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile, cerințele în materie de competențe și proceduri, precum și normele privind acreditarea și supravegherea verificatorilor de către organismele naționale de acreditare. Regulamentul (UE) 2023/957 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]) a modificat Regulamentul (UE) 2015/757 pentru includerea activităților de transport maritim în schema UE de comercializare a certificatelor de emisii instituită prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]) și pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră suplimentare și a emisiilor de la alte tipuri de nave. Acesta a prevăzut, de asemenea, obligația companiilor de a transmite date agregate verificate privind emisiile la nivel de companie („rapoarte la nivel de companie") și rapoarte verificate în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757 în cazul unei schimbări de companie („rapoarte parțiale privind emisiile"), precum și obligația autorităților de administrare responsabile de a aproba planurile de monitorizare și modificările aduse acestora.

(2) În conformitate cu articolul 3ge din Directiva 2003/87/CE, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim trebuie să se asigure că raportarea datelor privind emisiile agregate la nivelul companiei transmise de o companie de transport maritim este verificată în conformitate cu normele de verificare și acreditare prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) 2015/757. Prin urmare, dispozițiile privind verificarea și acreditarea din prezentul regulament, care completează normele prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) 2015/757, ar trebui să includă norme pentru verificarea datelor agregate privind emisiile la nivel de companie.

([1]) JO L 123, 19.5.2015, p. 55.

([2]) Regulamentul delegat (UE) 2016/2072 al Comisiei din 22 septembrie 2016 privind activitățile de verificare și acreditarea verificatorilor în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim (JO L 320, 26.11.2016, p. 5).

([3]) Regulamentul (UE) 2023/957 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2015/757 pentru includerea activităților de transport maritim în schema UE de comercializare a certificatelor de emisii și pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră suplimentare și a emisiilor de la alte tipuri de nave (JO L 130, 16.5.2023, p. 105).

([4]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

(3) În plus, este necesar să se adauge un set de norme pentru verificarea rapoartelor la nivel de companie la regimul prevăzut în Regulamentul delegat (UE) 2016/2072, care să urmeze etapele de verificare a rapoartelor privind emisiile, însă să evite duplicarea activităților de verificare în ceea ce privește rapoartele la nivel de navă și sarcina administrativă suplimentară inutilă.

(4) De asemenea, este necesar să se adauge un set de norme pentru verificarea rapoartelor parțiale privind emisiile la regimul prevăzut în Regulamentul delegat (UE) 2016/2072. În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, rapoartele parțiale privind emisiile ar trebui să cuprindă aceleași elemente precum rapoartele privind emisiile, limitându-se însă la perioada corespunzătoare activităților desfășurate sub responsabilitatea societății. Prin urmare, este oportun ca rapoartele parțiale privind emisiile să fie verificate în conformitate cu aceleași norme precum cele aplicabile pentru verificarea rapoartelor privind emisiile.

(5) Articolul 6 alineatul (8) și articolul 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757 prevăd împuternicirea Comisiei în vederea adoptării unor acte delegate de completare a regulamentului respectiv în ceea ce privește normele de aprobare a planurilor de monitorizare de către autoritățile de administrare responsabile, respectiv normele de aprobare a modificărilor aduse planurilor de monitorizare de către autoritățile de administrare responsabile. Articolul 13 alineatul (6) și articolul 15 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757 împuternicesc Comisia să adopte acte delegate de completare a regulamentului respectiv cu normele de verificare a datelor agregate privind emisiile la nivel de companie, inclusiv în ceea ce privește metodele și procedura de verificare și emiterea unui raport de verificare, respectiv în vederea precizării mai detaliate a regulilor privind activitățile de verificare menționate în regulamentul respectiv. Articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757 prevede adoptarea de către Comisie a unor acte delegate pentru a preciza detaliat metodele pentru acreditarea verificatorilor. Întrucât aceste activități de verificare, acreditare și aprobare sunt strâns legate, cele cinci temeiuri juridice în cauză sunt utilizate în prezentul regulament.

(6) Activitățile de verificare cuprind evaluarea planurilor de monitorizare de către verificatori, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/757. Atunci când evaluează un plan de monitorizare, verificatorii ar trebui să desfășoare o serie de activități menite să evalueze caracterul complet, relevant și conform al informațiilor prezentate de societatea în cauză în ceea ce privește procesul de monitorizare și de raportare aferent navei, pentru a putea concluziona dacă planul este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757. Aceasta ar trebui să includă elemente legate de sistemul de management și control al datelor, astfel cum este descris în planul de monitorizare al navei, în conformitate cu principiile comune de monitorizare și raportare prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2015/757 și în anexele I și II la acesta. Pentru a garanta aplicarea corespunzătoare a Regulamentului (UE) 2015/757, în cazul în care organizația sau persoana care a preluat responsabilitatea pentru exploatarea navei de la proprietarul acesteia și care, asumându-și această responsabilitate, a consimțit să preia toate sarcinile și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru siguranța exploatării navelor și pentru prevenirea poluării, prevăzute în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]), preia, de asemenea, responsabilitatea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, în Directiva 2003/87/CE, această organizație sau persoană ar trebui să pună la dispoziția verificatorului, înainte de începerea evaluării planului de monitorizare, un document care să dovedească faptul că a fost mandatată în mod corespunzător de către proprietarul navei să îndeplinească obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, în Directiva 2003/87/CE. În ceea ce privește navele ale căror emisii intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, documentul menționat la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/2599 al Comisiei ([6]) poate fi pus la dispoziția verificatorului pentru evaluarea planului de monitorizare.

(7) Prezentul regulament completează Regulamentul (UE) 2015/757 prin includerea unor norme specifice în ceea ce privește activitățile legate de verificarea rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie, acreditarea verificatorilor și evaluarea și aprobarea planurilor de monitorizare. Activitățile respective ar trebui să respecte principiile de monitorizare și raportare prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și în anexele I și II la acesta, precum și Regulamentul delegat (UE) 2023/2849 al Comisiei ([7]).

([5]) Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2006 privind aplicarea Codului Internațional de Management al Siguranței pe teritoriul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3051/95 al Consiliului (JO L 64, 4.3.2006, p. 1).

([6]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2023/2599 al Comisiei din 22 noiembrie 2023 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește administrarea companiilor de transport maritim de către autoritățile de administrare a unei companii de transport maritim (JO L, 2023/259, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/2599/oj).

([7]) Regulamentul delegat (UE) 2023/2849 al Comisiei din 12 octombrie 2023 de completare a Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele de raportare și transmitere a datelor agregate privind emisiile la nivel de companie (JO L, 2023/2849, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2849/oj).

(8) Utilizarea împuternicirilor prevăzute la articolul 6 alineatul (8) și la articolul 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757 ar trebui să asigure faptul că aprobarea planurilor de monitorizare și a modificărilor aduse acestora în conformitate cu regulamentul respectiv se realizează în mod armonizat de către autoritățile de administrare responsabile, în special în ceea ce privește notificările și informațiile furnizate de societăți și de autoritățile de administrare responsabile.

(9) Planurile de monitorizare a navelor ale căror emisii intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2015/757, însă nu și în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE nu ar trebui să facă obiectul aprobării autorității de administrare responsabile.

(10) Atunci când aprobă planurile de monitorizare și modificările aduse acestora, autoritățile de administrare responsabile trebuie să țină seama în mod corespunzător de concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planurilor de monitorizare. Deciziile de aprobare a planurilor de monitorizare ar trebui luate în mod independent de către autoritățile de administrare responsabile, întrucât autoritățile de administrare a unei companii de transport maritim ar trebui să se asigure că respectivele companii de transport maritim aflate sub responsabilitatea lor respectă Directiva 2003/87/CE și Regulamentul (UE) 2015/757, inclusiv în ceea ce privește monitorizarea și raportarea parametrilor relevanți pe parcursul unei perioade de raportare.

(11) În cazul în care autoritatea de administrare responsabilă nu aprobă planul de monitorizare, societatea trebuie să îl revizuiască în conformitate cu informațiile furnizate de autoritatea de administrare respectivă și să prezinte o versiune revizuită a planului de monitorizare respectiv în vederea reevaluării sale de către verificator. Pot avea loc mai multe schimburi de corespondență între societăți și autoritățile de administrare responsabile înainte ca planul de monitorizare revizuit să fie transmis verificatorului în vederea reevaluării pentru a se evita o sarcină administrativă inutilă pentru societăți și verificatori.

(12) Punerea în aplicare a articolului 13 alineatul (6) și a articolului 15 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757 necesită un cadru general de norme care să asigure că evaluarea planurilor de monitorizare, verificarea rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie, precum și emiterea rapoartelor de verificare stabilite în conformitate cu regulamentul respectiv sunt efectuate în mod armonizat de către verificatorii care posedă competențele tehnice necesare pentru îndeplinirea, în mod independent și imparțial, a sarcinilor care le-au fost încredințate.

(13) Responsabilitățile verificatorilor ar trebui să fie prevăzute în mod clar de norme armonizate pentru evaluarea planurilor de monitorizare, verificarea rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie și eliberarea documentelor de conformitate.

(14) Concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planului de monitorizare sunt esențiale pentru a le permite societăților și autorităților de administrare responsabile să înțeleagă rezultatul activităților de verificare desfășurate de verificator. Prin urmare, este necesar ca aceste concluzii să includă toate informațiile relevante identificate în cursul evaluării planului de monitorizare, inclusiv o descriere a neregularităților care nu au fost rectificate și un rezumat al procedurilor aplicate de verificator, inclusiv în ceea ce privește vizitele la fața locului.

(15) Punerea la dispoziție a documentelor și schimbul de informații relevante între societăți și verificatori sunt esențiale pentru toate aspectele procesului de verificare, în special pentru evaluarea planului de monitorizare, efectuarea analizelor strategice și de risc și verificarea raportului privind emisiile, a raportului parțial privind emisiile și a raportului la nivel de companie. Prin urmare, este necesar să se stabilească un set de cerințe armonizate menite să reglementeze furnizarea de informații și de documente care trebuie puse la dispoziția verificatorului înainte ca acesta să își înceapă activitățile de verificare și la alte momente pe parcursul verificării.

(16) Verificatorul ar trebui să adopte o abordare bazată pe riscuri atunci când verifică raportul privind emisiile, raportul parțial privind emisiile și raportul la nivel de companie, în conformitate cu articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2015/757. Analizarea probabilității ca datele raportate să conțină potențiale inexactități semnificative constituie o parte esențială a procesului de verificare și determină modul în care verificatorul ar trebui să își desfășoare activitățile de verificare.

(17) Pentru a asigura coerența și comparabilitatea, în timp, a datelor monitorizate, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, planul de monitorizare care a fost evaluat și considerat satisfăcător și, după caz, a fost aprobat de către autoritatea de administrare responsabilă, ar trebui să reprezinte punctul de referință pentru verificator atunci când acesta evaluează raportul privind emisiile unei nave.

(18) Toate etapele din cadrul procesului de verificare a unui raport privind emisiile, a unui raport parțial privind emisiile sau a unui raport la nivel de companie sunt interconectate și ar trebui să se finalizeze prin emiterea unui raport de verificare care să conțină o declarație cu privire la rezultatul verificării. Nivelul de asigurare pentru raportul de verificare ar trebui să se raporteze la profunzimea și la gradul de detaliu al activităților de verificare, precum și la modul în care este formulată declarația de verificare.

(19) Evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie ar trebui să fie efectuate de către membri competenți ai personalului. Pentru a îndeplini aceste obligații, verificatorii ar trebui, prin urmare, să instituie procese interne și să le îmbunătățească în permanență. Criteriile necesare pentru a determina competența verificatorilor ar trebui să fie identice în toate statele membre. De asemenea, acestea ar trebui să fie verificabile, obiective și transparente.

(20) Pentru a promova un nivel înalt de calitate a activităților de verificare, ar trebui să se stabilească norme armonizate prin care să se determine dacă un verificator este competent, independent și imparțial – și deci calificat – să desfășoare activitățile respective.

(21) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]) stabilește un cadru cuprinzător pentru acreditarea organismelor de evaluare a conformității care efectuează activități de evaluare a conformității. În temeiul articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, în absența unor dispoziții specifice în Regulamentul (UE) 2015/757 referitoare la acreditarea verificatorilor, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(22) Articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/757 împuternicește Comisia să precizeze detaliat metodele pentru acreditarea verificatorilor în ceea ce privește activitățile care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv, și anume în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră generate de sectorul transportului maritim. În consecință, prezentul regulament completează normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și în Regulamentul (UE) 2015/757, în special în ceea ce privește standardele armonizate aplicabile, cerințele pentru echipele de evaluare, punerea în aplicare a evaluării la nivel de omologi a organismelor naționale de acreditare și recunoașterea reciprocă a verificatorilor. Specificarea unor astfel de norme suplimentare este necesară pentru a se asigura faptul că standardele și criteriile luate în considerare în contextul acreditării verificatorilor pentru activitățile care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2015/757 sunt adecvate scopului și conținutului activităților respective. Aceste norme ar trebui să contribuie la consolidarea în continuare a soliditații proceselor de verificare și de acreditare, precum și la o abordare armonizată în toate statele membre.

(23) Sistemul de verificare și de acreditare ar trebui să evite duplicarea inutilă a procedurilor și a organizațiilor instituite în temeiul altor instrumente juridice ale Uniunii, deoarece aceasta ar împovăra excesiv statele membre sau operatorii economici. Prin urmare, este oportun să se țină seama de cele mai bune practici care rezultă din aplicarea standardelor armonizate adoptate de Comitetul European pentru Standardizare pe baza unui mandat emis de Comisie în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([9]), precum cele privind cerințele aplicabile organismelor care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere și cele privind cerințele generale aplicabile organismelor de acreditare care acreditează organisme de evaluare a conformității, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și alte documente tehnice elaborate de Cooperarea Europeană pentru Acreditare.

(24) Organismul național de acreditare desemnat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 ar trebui să fie împuternicit să acrediteze și să emită o declarație învestită cu autoritate asupra competenței unui verificator de a efectua activitățile de verificare în conformitate cu prezentul regulament, să adopte măsuri administrative, precum suspendarea sau retragerea acreditării, și să supravegheze verificatorii.

(25) Cooperarea eficace între organismele naționale de acreditare și autoritățile de administrare responsabile este esențială pentru buna funcționare a schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii, care urmează să includă emisiile generate de transportul maritim începând cu perioada de raportare care începe la 1 ianuarie 2024, precum și pentru supravegherea calității verificării. Din motive de transparență, este necesar să se asigure că organismele naționale de acreditare și autoritățile de administrare responsabile stabilesc mijloace eficace de realizare a

([8]) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

([9]) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, 21.7.1998, p. 37).

schimbului de informații. Schimburile de informații dintre autoritățile de administrare responsabile și dintre autoritățile de administrare responsabile și organismele naționale de acreditare ar trebui să beneficieze de garanțiile cele mai riguroase de confidențialitate și de secret profesional și să fie gestionate în conformitate cu dreptul aplicabil la nivel național și la nivelul Uniunii.

(26) Având în vedere includerea emisiilor generate de activitățile de transport maritim în schema UE de comercializare a certificatelor de emisii, este necesar să se asigure alinierea în continuare a normelor privind activitățile de verificare și acreditare aplicabile emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul transportului maritim introduse prin prezentul regulament la normele privind activitățile de verificare și acreditare aplicabile emisiilor de gaze cu efect de seră din celelalte sectoare vizate de schema UE de comercializare a certificatelor de emisii, ținând seama în același timp de caracteristicile specifice ale sectorului transportului maritim. Această aliniere a normelor se referă în special la normele privind activitățile de verificare, inclusiv vizitele la fața locului, schimbul de informații, cerințele pentru verificatori și cerințele pentru organismele naționale de acreditare.

(27) Având în vedere amploarea modificărilor ce trebuie aduse Regulamentului delegat (UE) 2016/2072, este oportun ca regulamentul respectiv să fie abrogat în întregime.

(28) Dispozițiile prezentului regulament se referă la activitățile de verificare, aprobare și acreditare legate de emisiile de gaze cu efect de seră generate începând cu 1 ianuarie 2024. Acestea asigură funcționarea eficace a schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii, care urmează să includă emisiile generate de transportul maritim începând cu perioada de raportare care începe la 1 ianuarie 2024, precum și includerea emisiilor de metan și de protoxid de azot în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) 2015/757 începând cu perioada de raportare care începe la 1 ianuarie 2024. Prin urmare, este oportun ca dispozițiile prezentului regulament să se aplice de la 1 ianuarie 2024,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește dispoziții privind evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile și a datelor agregate privind emisiile la nivel de companie. Acesta prevede, de asemenea, cerințe în materie de competențe și proceduri.

Prezentul regulament precizează, de asemenea, metodele de acreditare a verificatorilor de către organismele naționale de acreditare și normele privind schimbul de informații.

Prezentul regulament stabilește normele privind aprobarea planurilor de monitorizare și a modificărilor aduse acestora de către autoritățile de administrare responsabile.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „acreditare” înseamnă atestarea de către un organism național de acreditare a faptului că un verificator îndeplinește cerințele prevăzute de standardele armonizate, în înțelesul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, și cerințele prezentului regulament și că astfel este calificat să desfășoare activități de verificare în temeiul articolelor 4-36;
2. „raport privind emisiile” înseamnă raportul menționat la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/757;
3. „raport parțial privind emisiile” înseamnă raportul menționat la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757;

4. „raport la nivel de companie” înseamnă datele agregate privind emisiile la nivel de companie, astfel cum sunt definite la articolul 3 litera (q) din Regulamentul (UE) 2015/757;

5. „neregularitate” înseamnă una dintre următoarele situații:

   (a) în scopul evaluării unui plan de monitorizare, faptul că planul respectiv nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2015/757 și nici cerințele prevăzute în Directiva 2003/87/CE și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927 al Comisiei ([10]);

   (b) în scopul verificării unui raport privind emisiile și a unui raport parțial privind emisiile, una dintre următoarele situații:

      (i) emisiile de gaze cu efect de seră și alte informații relevante nu sunt raportate în conformitate cu metodologia de monitorizare descrisă în planul de monitorizare pe care un verificator acreditat l-a evaluat și l-a considerat satisfăcător și, după caz, care a fost aprobat de autoritatea de administrare responsabilă;

      (ii) datele raportate nu îndeplinesc cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, în Directiva 2003/87/CE, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 al Comisiei ([11]) sau în prezentul regulament;

   (c) în scopul verificării unui raport la nivel de companie, faptul că datele raportate nu îndeplinesc cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, în Directiva 2003/87/CE și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927;

   (d) în scopul acreditării, orice acțiune sau omisiune a verificatorului care contravine cerințelor prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, Directiva 2003/87/CE și în prezentul regulament;

6. „asigurare rezonabilă” înseamnă un nivel de asigurare ridicat, dar nu absolut, exprimat pozitiv în declarația de verificare, cu privire la prezența sau absența unor inexactități semnificative în raportul privind emisiile, raportul parțial privind emisiile sau raportul la nivel de companie care face obiectul verificării;

7. „nivel de asigurare” înseamnă nivelul de asigurare oferit de verificator cu privire la raportul de verificare pe baza obiectivului de reducere a riscului de verificare în conformitate cu circumstanțele angajamentului de verificare;

8. „prag de semnificație” înseamnă pragul cantitativ sau punctul critic peste care verificatorul consideră inexactitățile, luate în considerare separat sau cumulate, ca fiind semnificative;

9. „risc inerent” înseamnă probabilitatea ca un parametru din raportul privind emisiile, din raportul parțial privind emisiile sau din raportul la nivel de companie să conțină inexactități care, luate în considerare separat sau cumulate, ar putea fi semnificative, înainte de a ține seama de efectul oricărei activități de control corelate;

10. „risc de control” înseamnă probabilitatea ca un parametru din raportul privind emisiile, din raportul parțial privind emisiile sau din raportul la nivel de companie să conțină inexactități care, luate în considerare separat sau cumulate cu alte inexactități, ar putea fi semnificative și nu vor fi preîntâmpinate sau identificate și rectificate la timp de către sistemul de control;

11. „risc de nedetectare” înseamnă riscul ca verificatorul să nu detecteze o inexactitate semnificativă;

12. „risc de verificare” înseamnă riscul (o funcție a riscului inerent, a riscului de control și a riscului de nedetectare) ca verificatorul să emită un aviz necorespunzător asupra verificării în timp ce raportul privind emisiile, raportul parțial privind emisiile sau raportul la nivel de companie conține inexactități semnificative;

13. „inexactitate” înseamnă o omisiune, o declarație inexactă sau o eroare conținută în datele raportate, cu excepția incertitudinii admisibile în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și luând în considerare orientările elaborate de Comisie în privința acestor aspecte;

([10]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927 al Comisiei din 4 noiembrie 2016 de stabilire a formularelor pentru planurile de monitorizare, rapoartele privind emisiile și documentele de conformitate, în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim (JO L 299, 5.11.2016, p. 1).

([11]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 al Comisiei din 4 noiembrie 2016 privind determinarea încărcăturii transportate de alte categorii de nave decât navele de pasageri, navele ro-ro și navele container, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim (JO L 299, 5.11.2016, p. 22).

14. „inexactitate semnificativă” înseamnă o inexactitate care, în opinia verificatorului, luată în considerare separat sau cumulată cu alte inexactități, depășește pragul de semnificație sau care ar putea avea un impact asupra emisiilor totale raportate sau asupra altor informații relevante;

15. „la fața locului” înseamnă, în scopul evaluării planului de monitorizare sau al verificării raportului privind emisiile sau a raportului parțial privind emisiile unei nave sau a raportului la nivel de companie, locul în care este definit și gestionat procesul de monitorizare, inclusiv locurile în care sunt controlate și stocate datele și informațiile relevante;

16. „documentație internă de verificare” înseamnă toate documentele interne întocmite de către un verificator pentru a aduce dovezi și justificări în sprijinul activităților desfășurate pentru a evalua planul de monitorizare sau pentru a verifica un raport privind emisiile, un raport parțial privind emisiile sau un raport la nivel de companie în temeiul prezentului regulament;

17. „auditor în cadrul MRV în transportul maritim” înseamnă un membru al unei echipe de verificare responsabil cu evaluarea unui plan de monitorizare sau cu verificarea unui raport privind emisiile, a unui raport parțial privind emisiile sau a unui raport la nivel de companie, altul decât auditorul principal în cadru MRV în transportul maritim;

18. „auditor principal în cadrul MRV în transportul maritim” înseamnă un auditor în cadrul MRV în transportul maritim responsabil cu îndrumarea și supravegherea echipei de verificare și cu efectuarea evaluării unui plan de monitorizare sau a verificării unui raport privind emisiile, a unui raport parțial privind emisiile sau a unui raport la nivel de companie și cu raportarea în aceste privințe;

19. „examinator independent” înseamnă o persoană desemnată în mod special de către verificator pentru a desfășura activități de examinare internă, care aparține aceleiași entități, însă nu a efectuat niciuna dintre activitățile de verificare ce fac obiectul examinării;

20. „expert tehnic” înseamnă o persoană care pune la dispoziție, într-un domeniu specific, cunoștințe detaliate și competența necesară pentru executarea activităților de verificare în sensul articolelor 4-36 și a activităților de acreditare în sensul articolelor 46-63;

21. „evaluator” înseamnă o persoană desemnată de către un organism național de acreditare să efectueze, în mod individual sau ca membru al unei echipe de evaluare, evaluarea unui verificator în temeiul prezentului regulament;

22. „evaluator principal” înseamnă un evaluator căruia îi revine responsabilitatea globală de evaluare a unui verificator în temeiul prezentului regulament;

23. „echipă de evaluare” înseamnă unul sau mai mulți evaluatori desemnați de un organism național de acreditare să efectueze evaluarea unui verificator în temeiul prezentului regulament;

24. „competență” înseamnă capacitatea de a aplica aptitudinile și cunoștințele deținute pentru a desfășura o anumită activitate;

25. „proceduri analitice” înseamnă analiza fluctuațiilor și a tendințelor la nivelul datelor, inclusiv analiza relațiilor care nu sunt compatibile cu alte informații relevante sau care se abat de la cantitatea preconizată;

26. „sistem de control” înseamnă evaluarea riscurilor efectuată de societate și întregul set de activități de control, inclusiv gestionarea continuă a acestora, instituite, documentate, puse în aplicare și menținute de o societate în conformitate cu punctul 1 din partea C din anexa I la Regulamentul (UE) 2015/757;

27. „activități de control” înseamnă acțiunile desfășurate sau măsurile puse în aplicare de societate pentru a reduce riscurile inerente.

Articolul 3

Prezumția de conformitate

Se presupune că un verificator care demonstrează că îndeplinește criteriile prevăzute de standardele armonizate relevante, în înțelesul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, sau de anumite părți ale acestor standarde, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, respectă cerințele stabilite la articolele 4-45 din prezentul regulament în măsura în care respectivele cerințe sunt reglementate de standardele armonizate aplicabile.

CAPITOLUL II

ACTIVITĂȚI DE VERIFICARE

SECȚIUNEA 1

Evaluarea planurilor de monitorizare

Articolul 4

Informații pe care trebuie să le furnizeze societățile

(1) Societățile îi prezintă verificatorului planul de monitorizare al navei, utilizând un model care corespunde formularului prevăzut în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927. În cazul în care planul de monitorizare este redactat într-o altă limbă decât limba engleză, societățile furnizează o traducere în limba engleză.

(2) Înainte de începerea activității de evaluare a planului de monitorizare, societatea îi comunică, de asemenea, verificatorului cel puțin următoarele informații:

(a) documentele relevante sau descrierea instalațiilor navei, inclusiv certificatele surselor de emisii, debitmetrele utilizate (dacă este cazul), procedurile și procesele sau diagramele pregătite și păstrate în afara planului, după caz, la care se face trimitere în plan, inclusiv procedurile care vizează activitățile legate de fluxul de date și activitățile de control;

(b) evaluarea riscurilor menționată la punctul 1 din partea C din anexa I la Regulamentul (UE) 2015/757 și o prezentare generală a sistemului general de control;

(c) în eventualitatea unor modificări aduse sistemului de monitorizare și de raportare, astfel cum sunt menționate la articolul 7 alineatul (2) literele (c) și (d) din Regulamentul (UE) 2015/757, versiunile actualizate relevante sau noi documente care să permită o evaluare a planului modificat;

(d) în cazul în care societatea este organizația sau persoana, precum administratorul sau navlositorul navei nude, care a preluat responsabilitatea pentru exploatarea navei de la proprietarul acesteia și care, asumându-și această responsabilitate, a consimțit să preia toate sarcinile și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru siguranța exploatării navelor și pentru prevenirea poluării, prevăzute în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 336/2006, dovada că organizația sau persoana respectivă a fost mandatată în mod corespunzător de către proprietarul navei să îndeplinească obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, de măsurile naționale de transpunere a Directivei 2003/87/CE, precum și obligația de restituire a certificatelor în temeiul articolelor 3gb și 12 din directiva respectivă („obligațiile ETS”).

(3) În sensul alineatului (2) litera (d), organizația sau persoana menționată la litera respectivă furnizează verificatorului un document care indică în mod clar că a fost mandatat în mod corespunzător de către proprietarul navei să îndeplinească obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, obligațiile ETS.

Documentul trebuie să fie semnat atât de proprietarul navei, cât și de organizația sau persoana respectivă.

În cazul în care documentul respectiv este redactat într-o altă limbă decât limba engleză, se furnizează o traducere în limba engleză.

Documentul trebuie să includă următoarele informații:

(a) denumirea organizației sau a persoanei mandatate de proprietarul înregistrat și numărul de identificare OMI unic al societății și al proprietarului înregistrat deținut de aceasta;

(b) țara de înregistrare a organizației sau a persoanei mandatate de proprietarul navei, astfel cum este înregistrată în sistemul OMI de numere unice de identificare ale societăților și ale proprietarilor înregistrați;

(c) denumirea proprietarului navei și numărul de identificare OMI unic al societății și al proprietarului înregistrat deținut de acesta;

(d) următoarele informații cu privire la persoana de contact pentru proprietarul navei:

(i) prenumele;

(ii) numele;

(iii) funcția;

(iv) adresa profesională;

(v) numărul de telefon profesional;

(vi) adresa de e-mail profesională;

(e) data aplicării mandatului acordat de proprietarul navei organizației sau persoanei în cauză;

(f) numărul de identificare OMI al navei.

(4) La cerere, societatea furnizează orice altă informație considerată relevantă pentru a-i permite verificatorului să evalueze planul respectiv.

Articolul 5

Evaluarea planurilor de monitorizare

(1) Atunci când evaluează planul de monitorizare, verificatorul se asigură că informațiile furnizate în planul de monitorizare sunt complete, exacte, relevante și conforme cu Regulamentul (UE) 2015/757.

(2) Verificatorul trebuie să întreprindă cel puțin următoarele acțiuni:

(a) să se asigure că societatea a utilizat formularul adecvat pentru planul de monitorizare și că a furnizat informațiile pentru toate elementele obligatorii menționate în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927;

(b) să se asigure că proprietarul navei este identic cu proprietarul înregistrat, astfel cum este înregistrat în sistemul OMI de numere unice de identificare ale societăților și ale proprietarilor înregistrați;

(c) să se asigure că țara de înregistrare a societății coincide cu țara înregistrată în sistemul OMI de numere unice de identificare ale societăților și ale proprietarilor înregistrați;

(d) în cazul în care societatea nu este proprietarul navei, să se asigure că aceasta a fost mandatată în mod corespunzător de către proprietarul navei să îndeplinească obligațiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, obligațiile ETS;

(e) să verifice dacă informațiile cuprinse în planul de monitorizare descriu în mod exact și complet sursele de emisii și echipamentele de măsurare instalate la bordul navei, precum și sistemele și procedurile instituite pentru monitorizarea și raportarea informațiilor relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757;

(f) să se asigure că au fost prevăzute măsuri adecvate de monitorizare pentru cazul în care societatea dorește să beneficieze de derogarea de la obligația de monitorizare, „per călătorie", a consumului de combustibil și a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, ținând seama de informațiile necesare menționate la articolul 10 litera (k) din regulamentul respectiv;

(g) dacă este cazul, să verifice dacă informațiile furnizate de către societate cu privire la elementele, procedurile sau controalele care sunt puse în aplicare în cadrul sistemelor existente de management ale navei sau care sunt reglementate de standardele armonizate în materie de calitate, de mediu sau de management sunt corespunzătoare pentru monitorizarea și comunicarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757 și al Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/1928.

(3) În scopul evaluării planului de monitorizare, verificatorul poate să recurgă la o anchetă, la examinarea documentelor, la formularea de observații și la orice altă tehnică de audit pe care o consideră adecvată.

Articolul 6

Vizitele la fața locului

(1) Verificatorul efectuează vizite la fața locului pentru a dobândi un nivel suficient de înțelegere a procedurilor descrise în planul de monitorizare și pentru a valida exactitatea informațiilor cuprinse în acesta.

(2) Verificatorul stabilește locul sau locurile ce urmează să fie vizitate după luarea în considerare a locului în care este stocată masa critică a datelor relevante, inclusiv copiile în format electronic sau pe suport de hârtie ale documentelor ale căror originale sunt păstrate la bordul navei, precum și a locului în care se desfășoară activități legate de fluxul de date și activități de control.

(3) De asemenea, verificatorul stabilește activitățile care trebuie să fie desfășurate și timpul necesar pentru vizita la fața locului.

(4) Societatea îi oferă verificatorului acces la amplasamentele sale, inclusiv la amplasamentele sale terestre relevante și la nava în cauză.

(5) Verificatorul poate efectua o vizită virtuală la fața locului în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) verificatorul deține un nivel suficient de înțelegere a sistemelor de monitorizare și de raportare, inclusiv a existenței, a punerii în aplicare și a utilizării efective a acestor sisteme de către societate;

(b) natura și gradul de complexitate ale sistemului de monitorizare și de raportare al navei sunt astfel încât exclud necesitatea unei vizite fizice la fața locului;

(c) verificatorul este în măsură să obțină și să evalueze de la distanță toate informațiile necesare;

(d) în cazul în care circumstanțe grave, extraordinare și imprevizibile, care nu se află sub controlul societății, împiedică verificatorul să efectueze o vizită fizică la fața locului și în cazul în care, în pofida tuturor eforturilor rezonabile depuse, aceste circumstanțe nu pot fi depășite.

Verificatorul ia măsuri în vederea reducerii riscului de verificare la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că planul de monitorizare este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.

Decizia de a efectua o vizită virtuală la fața locului se ia după ce s-a stabilit că sunt îndeplinite condițiile pentru efectuarea unei vizite virtuale la fața locului. Verificatorul informează societatea fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia de a efectua o vizită virtuală la fața locului și cu privire la faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru efectuarea unei vizite virtuale la fața locului.

(6) Verificatorul poate renunța la efectuarea unei vizite la fața locului, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (5), dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la alineatul (5) literele (a), (b) și (c).

Verificatorul ia măsuri în vederea reducerii riscului de verificare la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că planul de monitorizare este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.

Decizia de a renunța la efectuarea unei vizite la fața locului se ia după ce s-a stabilit că sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitelor la fața locului. Verificatorul informează societatea fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia de a renunța la efectuarea unei vizite la fața locului și cu privire la faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitelor la fața locului.

(7) Nu se poate renunța la efectuarea unei vizite la fața locului, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (5), în niciuna dintre următoarele situații:

(a) în situația în care planul de monitorizare al unei nave este evaluat pentru prima dată de către verificator;

(b) dacă, pe parcursul perioadei de raportare, s-au adus modificări planului de monitorizare, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) literele (b)-(e) din Regulamentul (UE) 2015/757.

(8) În cazul în care verificatorul efectuează o vizită virtuală la fața locului în temeiul alineatului (5) sau renunță la efectuarea unei vizite la fața locului în temeiul alineatului (6), acesta furnizează, în documentația internă de verificare, o justificare cu privire la decizia sa.

Articolul 7

Abordarea neregularităților din planul de monitorizare

(1) În cazul în care verificatorul identifică neregularități pe parcursul evaluării planului de monitorizare, acesta informează societatea, fără întârzieri nejustificate, propunând un termen până la care trebuie să se efectueze rectificările necesare.

(2) Societatea rectifică toate neregularitățile semnalate de către verificator și îi prezintă acestuia un plan de monitorizare revizuit conform calendarului convenit, pentru a-i permite verificatorului să reevalueze planul înainte de începutul perioadei de raportare.

(3) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare, cu mențiunea „rectificate", toate neregularitățile care au fost corectate pe parcursul evaluării planului de monitorizare.

Articolul 8

Examinarea independentă a evaluării planului de monitorizare

(1) Echipa de verificare prezintă documentația internă de verificare și proiectul de concluzii desprinse din evaluarea planului unui examinator independent, fără întârziere și înainte de a le comunica societății.

(2) Examinatorul independent se asigură că planul de monitorizare a fost evaluat în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și că s-au aplicat atenția și discernământul profesionale cuvenite.

(3) Examinarea independentă vizează întregul proces de evaluare descris la articolele 4-9.

(4) Verificatorul include rezultatele examinării independente în documentația internă de verificare.

Articolul 9

Concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planului de monitorizare

Pe baza informațiilor colectate în timpul evaluării planului de monitorizare, verificatorul îi comunică societății, în scris și fără întârziere, concluziile la care a ajuns. Concluziile respective includ următoarele elemente:

(a) o declarație care să precizeze dacă planul de monitorizare este evaluat ca fiind în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757, cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927 și, după caz, cu Directiva 2003/87/CE sau dacă acesta conține neregularități ca urmare a cărora nu este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757, cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927 și, după caz, cu Directiva 2003/87/CE;

(b) o descriere a neregularităților care nu au fost rectificate, dacă există;

(c) un rezumat al procedurilor aplicate de verificator, inclusiv informații cu privire la vizitele la fața locului, motivele pentru efectuarea vizitelor virtuale la fața locului sau motivele pentru care s-a renunțat la efectuarea acestora;

(d) în cazul în care un plan de monitorizare este evaluat în urma aducerii unor modificări la acesta, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, un rezumat al modificărilor aduse pe parcursul perioadei de raportare în cauză;

(e) orice alte elemente relevante constatate pe parcursul evaluării planului de monitorizare.

SECȚIUNEA 2

Verificarea rapoartelor privind emisiile și a rapoartelor parțiale privind emisiile

Articolul 10

Informații pe care trebuie să le furnizeze societățile

(1) Înainte de începerea activității de verificare a rapoartelor privind emisiile și a rapoartelor parțiale privind emisiile, societățile îi comunică verificatorului următoarele informații justificative:

(a) o listă a călătoriilor efectuate de nava în cauză pe parcursul perioadei de raportare sau, în ceea ce privește rapoartele parțiale privind emisiile, pe parcursul perioadei în care nava s-a aflat sub responsabilitatea societății, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2015/757;

(b) în cazul în care au existat lacune în materie de date pe parcursul perioadei de raportare:

(i) numărul de călătorii pentru care au existat lacune în materie de date, precum și circumstanțele și motivele unor astfel de lacune în materie de date;

(ii) metoda de estimare a datelor de substituție aplicată, astfel cum se menționează la punctul 2 din partea C din anexa I la Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, în planul de monitorizare;

(iii) cantitatea de emisii calculată pe baza datelor de substituție;

(c) o copie a raportului privind emisiile din anul precedent, după caz, dacă verificatorul nu a efectuat verificarea pentru respectivul raport;

(d) o copie a planului sau a planurilor de monitorizare aplicate, însoțite de concluziile la care s-a ajuns în urma evaluării efectuate de către un verificator acreditat și, după caz, dovada aprobării de către autoritatea de administrare responsabilă, împreună cu notificarea trimisă societății de către autoritatea de administrare responsabilă.

(2) De îndată ce verificatorul a identificat secțiunea (secțiunile) specifică (specifice) sau documentul (documentele) care sunt considerate relevante în scopul verificării, societățile furnizează, de asemenea, următoarele informații:

(a) copii ale jurnalului de bord oficial și ale registrului oficial de combustibil ale navei (dacă sunt documente distincte);

(b) copii ale documentelor privind operațiunea de buncheraj;

(c) copii ale oricărui certificat relevant privind combustibilii în scopul determinării factorilor de emisie în conformitate cu anexa I sau cu punctul 1.2 din partea C din anexa II la Regulamentul (UE) 2015/757;

(d) copii ale documentelor care conțin informații privind numărul de pasageri și cantitatea de marfă transportată, distanța parcursă și timpul petrecut pe mare în ceea ce privește călătoriile efectuate de navă pe parcursul perioadei de raportare.

(3) În plus și, dacă este cazul, pe baza metodei de monitorizare aplicate, verificatorii pot solicita societății să furnizeze:

(a) o prezentare generală a arhitecturii informatice, din care să reiasă fluxul de date pentru nava în cauză;

(b) dovezi referitoare la întreținerea și exactitatea/incertitudinea echipamentelor de măsurare/debitmetrelor (de exemplu, certificate de etalonare);

(c) un extras al datelor de activitate privind consumul de combustibil măsurate de debitmetre;

(d) copii ale dovezilor referitoare la citirea nivelului de combustibil din rezervoare;

(e) un extras al datelor de activitate măsurate de sistemele de măsurare directă a emisiilor;

(f) orice altă informație relevantă pentru verificarea raportului privind emisiile sau a raportului parțial privind emisiile.

(4) În cazul schimbării societății, societățile vizate trebuie să dea dovadă de diligența necesară pentru a pune la dispoziția verificatorului, la cererea sa, documentele justificative sau informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (3) legate de călătoriile efectuate sub răspunderea lor.

(5) Societățile păstrează informațiile menționate la alineatele (1)-(4) pe durata stabilită în Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave (Convenția MARPOL) și în Convenția internațională din 1988 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (Convenția SOLAS). Până la eliberarea documentului de conformitate în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) 2015/757 sau, pentru rapoartele parțiale privind emisiile, până la emiterea raportului de verificare, verificatorul poate solicita oricare dintre informațiile menționate la alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 11

Analiza strategică

(1) La începutul verificării, verificatorul evaluează natura probabilă, amploarea și complexitatea sarcinilor de verificare efectuând o analiză strategică a tuturor activităților relevante pentru nava în cauză.

(2) În scopul înțelegerii activităților desfășurate de societate, verificatorul colectează și examinează informațiile necesare pentru a stabili dacă echipa de verificare deține competența suficientă pentru a efectua verificarea, pentru a decide dacă perioada de timp alocată indicată în contract a fost determinată în mod corect și pentru a se asigura că este în măsură să desfășoare analiza riscurilor necesară. Aceste informații includ cel puțin următoarele elemente:

(a) informațiile menționate la articolul 10 alineatele (1) și (2);

(b) informațiile obținute în urma verificării din anii precedenți, în cazul în care verificatorul efectuează verificarea pentru aceeași societate.

(3) În momentul examinării informațiilor menționate la alineatul (2), verificatorul evaluează cel puțin următoarele elemente:

(a) motoarele navelor și tipurile de combustibil utilizate, precum și numărul de călătorii efectuate de nava în cauză pe parcursul perioadei de raportare;

(b) planul de monitorizare, astfel cum a fost evaluat de verificator și, după caz, aprobat de autoritatea de administrare responsabilă;

(c) activitățile legate de fluxul de date și sistemul de control.

(4) În momentul efectuării analizei strategice, verificatorul verifică următoarele aspecte:

(a) dacă planul de monitorizare care i-a fost prezentat este cea mai recentă versiune și, în cazul în care este necesar în conformitate cu articolul 6 alineatul (8) și cu articolul 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757, dacă a fost aprobat de autoritatea de administrare responsabilă;

(b) dacă planul de monitorizare a suferit modificări pe parcursul perioadei de raportare astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, dacă acestea au fost aprobate de autoritatea de administrare responsabilă.

Articolul 12

Analiza riscurilor care trebuie efectuată de către verificatori

(1) Pe lângă elementele menționate la articolul 15 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2015/757, verificatorul identifică și analizează toate aspectele următoare:

(a) riscurile inerente;

(b) riscurile de control;

(c) riscurile de nedetectare.

Atunci când identifică și analizează elementele menționate la primul paragraf, verificatorul ia în considerare constatările analizei strategice menționate la articolul 11 alineatul (1).

(2) Atunci când efectuează analiza riscurilor, verificatorul ia în considerare orice domenii în care riscul de verificare este mai ridicat și cel puțin următoarele: datele de călătorie, consumul de combustibil, tipurile de combustibil utilizate, aplicarea oricărei derogări de la articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE prevăzute la articolul 12 alineatele (3a), (3b) și (3-e)-(3-b) din directiva respectivă, emisiile de gaze cu efect de seră, distanța parcursă, timpul petrecut pe mare, încărcătura transportată și agregarea datelor în raportul privind emisiile sau în raportul parțial privind emisiile.

(3) În momentul identificării și al analizării aspectelor menționate la alineatul (2), verificatorul ține seama de existența, integralitatea, exactitatea, coerența, transparența și relevanța informațiilor raportate.

(4) După caz, în funcție de informațiile obținute pe parcursul verificării, verificatorul revizuiește analiza riscurilor și modifică sau repetă activitățile de verificare necesare.

Articolul 13

Planul de verificare

Verificatorul întocmește un plan de verificare în concordanță cu informațiile obținute și cu riscurile identificate în timpul analizei riscurilor. Planul de verificare include următoarele:

(a) un program de verificare menit să descrie natura și domeniul de aplicare ale activităților de verificare, precum și perioada și modul în care urmează să se desfășoare acestea;

(b) un plan de testare care stabilește domeniul de aplicare și metodele de testare ale activităților de control, precum și procedurile corespunzătoare activităților de control;

(c) un plan de eșantionare a datelor menit să stabilească domeniul de aplicare și metodele de eșantionare a datelor referitoare la punctele de măsurare a datelor pe care se bazează emisiile de gaze cu efect de seră agregate, consumul de combustibil sau alte informații relevante din raportul privind emisiile sau din raportul parțial privind emisiile.

Articolul 14

Procesul de verificare a raportului privind emisiile și a raportului parțial privind emisiile

(1) Verificatorul pune în aplicare planul de verificare și, pe baza analizei riscurilor, verifică existența efectivă și punerea în aplicare corespunzătoare a sistemelor de monitorizare și de raportare, astfel cum sunt descrise în planul de monitorizare care a fost evaluat și considerat satisfăcător.

În acest scop, verificatorul ia în considerare desfășurarea următoarele tipuri de procese:

(a) anchete cu personalul relevant;

(b) controlul documentelor;

(c) proceduri de observare și de testare pe parcurs.

(2) Verificatorul verifică următoarele:

(a) activitățile legate de fluxul de date și sistemele utilizate în cadrul fluxului de date, inclusiv sistemele de tehnologie a informațiilor;

(b) dacă activitățile de control sunt documentate, puse în aplicare și menținute în mod corespunzător și dacă acestea sunt eficace pentru a reduce riscurile inerente;

(c) dacă procedurile enumerate în planul de monitorizare sunt eficace pentru a reduce riscurile inerente și riscurile de control și dacă procedurile sunt puse în aplicare, documentate suficient și menținute în mod corespunzător.

În sensul literei (a), verificatorul identifică fluxul de date urmărind succesiunea și interacțiunea activităților legate de fluxul de date, de la datele din surse primare până la elaborarea raportului privind emisiile sau a raportului parțial privind emisiile.

În sensul literelor (b) și (c), verificatorul poate utiliza metode de eșantionare specifice unei nave, cu condiția ca, pe baza analizei riscurilor, eșantionarea să fie justificată.

Articolul 15

Verificarea datelor raportate

(1) Verificatorul verifică datele raportate în raportul privind emisiile sau în raportul parțial privind emisiile prin:

(a) testare detaliată, inclusiv prin urmărirea datelor până la sursa lor primară;

(b) verificarea încrucișată a datelor cu date care provin din surse externe, inclusiv cu datele rezultate din monitorizarea navei;

(c) reconcilierea datelor;

(d) verificarea pragurilor stabilite pentru datele corespunzătoare;

(e) efectuarea unor recalculări.

(2) În cadrul verificării datelor menționate la alineatul (1), verificatorul verifică:

(a) integralitatea surselor de emisii descrise în planul de monitorizare;

(b) integralitatea datelor, inclusiv a celor referitoare la călătoriile despre care s-a declarat că intră sub incidența Regulamentului (UE) 2015/757;

(c) integralitatea și coerența datelor referitoare la emisiile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, inclusiv în ceea ce privește aplicarea:

(i) domeniului de aplicare prevăzut la articolul 3ga din Directiva 2003/87/CE;

(ii) introducerii treptate a cerințelor de restituire prevăzute la articolul 3gb din Directiva 2003/87/CE;

(iii) derogărilor de la articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE prevăzute la articolul 12 alineatele (3a), (3b) și (3-e)-(3-b) din directiva respectivă;

(d) coerența dintre datele agregate raportate și datele extrase din documentația relevantă sau din surse primare;

(e) coerența dintre consumul agregat de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat într-un alt mod navei în cauză, dacă este cazul;

(f) fiabilitatea și exactitatea datelor.

Articolul 16

Verificarea metodelor aplicate pentru datele lipsă

(1) În cazul în care s-au utilizat metodele prevăzute în planul de monitorizare, astfel cum a fost evaluat de verificator și, după caz, aprobat de autoritatea de administrare responsabilă, pentru a completa datele lipsă în temeiul părții C din anexa I la Regulamentul (UE) 2015/757, verificatorul verifică dacă metodele utilizate au fost adecvate pentru situația respectivă și dacă acestea au fost corect aplicate.

(2) În cazul în care metodele menționate la alineatul (1) nu au fost evaluate sau aprobate în prealabil, verificatorul verifică dacă abordarea utilizată de societate pentru completarea datelor lipsă garantează faptul că emisiile nu sunt subestimate și se asigură că această abordare nu conduce la inexactități semnificative.

Articolul 17

Pragul de semnificație

(1) În scopul verificării datelor referitoare la consumul de combustibil și la emisiile de gaze cu efect de seră consemnate în raportul privind emisiile și în raportul parțial privind emisiile, pragul de semnificație este de 5 % din valoarea totală raportată pentru fiecare element pe parcursul perioadei de raportare.

(2) În scopul verificării altor informații relevante consemnate în raportul privind emisiile și în raportul parțial privind emisiile în ceea ce privește încărcătura transportată, activitatea de transport, distanța parcursă și timpul petrecut pe mare, pragul de semnificație este de 5 % din valoarea totală respectivă raportată pentru fiecare element pe parcursul perioadei de raportare.

Articolul 18

Vizitele la fața locului

(1) Verificatorul efectuează vizite la fața locului pentru a dobândi un nivel suficient de înțelegere a societății și a sistemului de monitorizare și de raportare al navei, astfel cum este descris în planul de monitorizare.

(2) Verificatorul stabilește locul sau locurile ce urmează să fie vizitate pe baza rezultatelor analizei riscurilor și după luarea în considerare a locului în care este stocată masa critică a datelor relevante, inclusiv copiile în format electronic sau pe suport de hârtie ale documentelor ale căror originale sunt păstrate la bordul navei, precum și a locului în care se desfășoară activități legate de fluxul de date și activități de control.

(3) În urma unei vizite la fața locului la un amplasament terestru, care îl determină pe verificator să concluzioneze că este necesară o verificare la bordul navei pentru a reduce riscul unor inexactități semnificative în raportul privind emisiile sau în raportul parțial privind emisiile, acesta poate decide să viziteze nava.

(4) De asemenea, verificatorul stabilește activitățile care trebuie să fie desfășurate și timpul necesar pentru vizita la fața locului.

(5) Societatea îi oferă verificatorului acces la amplasamentele sale, inclusiv la amplasamentele sale terestre relevante și la nava în cauză.

(6) Verificatorul poate efectua o vizită virtuală la fața locului în cazul în care, pe baza rezultatului analizei riscurilor, este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) verificatorul deține un nivel suficient de înțelegere a sistemelor de monitorizare și de raportare, inclusiv a existenței, a punerii în aplicare și a utilizării efective a acestor sisteme de către societate;

(b) natura și gradul de complexitate ale sistemului de monitorizare și de raportare al navei sunt astfel încât exclud necesitatea unei vizite fizice la fața locului;

(c) verificatorul este în măsură să obțină și să evalueze de la distanță toate informațiile necesare, inclusiv aplicarea corectă a metodologiei descrise în planul de monitorizare și verificarea datelor raportate în raportul privind emisiile sau în raportul parțial privind emisiile;

(d) în cazul în care circumstanțe grave, extraordinare și imprevizibile, care nu se află sub controlul societății, împiedică verificatorul să efectueze o vizită fizică la fața locului și în cazul în care, în pofida tuturor eforturilor rezonabile depuse, aceste circumstanțe nu pot fi depășite.

Verificatorul ia măsuri în vederea reducerii riscului de verificare la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că raportul privind emisiile sau raportul parțial privind emisiile este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.

Fără a aduce atingere primului paragraf litera (d), verificatorul nu efectuează o vizită virtuală la fața locului dacă nu a fost efectuată nicio vizită fizică la fața locului în cele trei perioade de raportare imediat anterioare perioadei de raportare curente. Perioada de trei ani se referă la trei perioade de raportare consecutive care încep după 1 ianuarie 2024, inclusiv perioadele de raportare în care au fost efectuate vizite virtuale la fața locului în temeiul primului paragraf litera (d).

Decizia de a efectua o vizită virtuală la fața locului se ia după ce s-a stabilit că sunt îndeplinite condițiile pentru efectuarea unei vizite virtuale la fața locului. Verificatorul informează societatea fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia de a efectua o vizită virtuală la fața locului și cu privire la faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru efectuarea unei vizite virtuale la fața locului.

(7) Verificatorul poate decide să renunțe la efectuarea unei vizite la fața locului, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (6), dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la alineatul (6) literele (a), (b) și (c).

Verificatorul ia măsuri în vederea reducerii riscului de verificare la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că raportul privind emisiile sau raportul parțial privind emisiile este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.

Decizia de a renunța la efectuarea unei vizite la fața locului se ia după ce s-a stabilit că sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitelor la fața locului. Verificatorul informează societatea fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia de a renunța la efectuarea unei vizite la fața locului și cu privire la faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitelor la fața locului.

(8) Nu se poate renunța la efectuarea unei vizite la fața locului, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (6), în niciuna dintre următoarele situații:

(a) în situația în care raportul privind emisiile sau raportul parțial privind emisiile al unei nave este evaluat pentru prima dată de către verificator;

(b) dacă verificatorul nu a desfășurat o vizită la fața locului în două perioade de raportare imediat anterioare perioadei de raportare curente.

(9) Pentru navele care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, societatea informează fără întârzieri nejustificate autoritatea sa de administrare responsabilă cu privire la decizia verificatorului de a renunța la efectuarea vizitei la fața locului.

Autoritatea de administrare responsabilă poate formula obiecții cu privire la decizia verificatorului de a renunța la efectuarea vizitei la fața locului, luând în considerare toate elementele următoare:

(a) informațiile furnizate de verificator cu privire la rezultatul analizei riscurilor;

(b) informații conform cărora toate informațiile necesare pot fi obținute și evaluate de la distanță;

(c) dovada că sunt îndeplinite toate condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitei la fața locului în conformitate cu alineatele (7) și (8).

În cazul unei obiecții, autoritatea de administrare responsabilă notifică societății obiecția și motivele obiecției într-un termen rezonabil, însă nu mai târziu de două luni de la data la care a fost informată cu privire la decizia verificatorului de a renunța la efectuarea vizitei la fața locului.

(10) În cazul în care verificatorul efectuează o vizită virtuală la fața locului în temeiul alineatului (6) sau renunță la efectuarea unei vizite la fața locului în temeiul alineatului (7), acesta furnizează, în documentația internă de verificare, o justificare cu privire la decizia sa.

Articolul 19

Abordarea inexactităților și a neregularităților din raportul privind emisiile și raportul parțial privind emisiile

(1) În cazul în care verificatorul identifică inexactități sau neregularități pe parcursul verificării raportului privind emisiile sau a raportului parțial privind emisiile, acesta informează societatea în acest sens, fără întârzieri nejustificate, și solicită să se efectueze rectificările relevante într-un termen rezonabil.

Societatea rectifică orice inexactitate sau neregularitate comunicată.

(2) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare, cu mențiunea „rectificate”, toate inexactitățile sau neregularitățile care au fost corectate pe parcursul verificării.

(3) În cazul în care societatea nu rectifică inexactitățile sau neregularitățile menționate la alineatul (1), verificatorul îi solicită societății să explice principalele cauze ale inexactităților sau ale neregularităților identificate, înainte de a emite raportul de verificare.

(4) Verificatorul stabilește dacă inexactitățile nerectificate, luate în considerare separat sau cumulate cu alte neregularități, au un impact asupra emisiilor totale raportate sau asupra altor informații relevante și dacă acest impact conduce la inexactități semnificative.

Verificatorul stabilește dacă neregularitatea nerectificată, luată în considerare separat sau cumulată cu alte neregularități, are un impact asupra datelor raportate și dacă acesta conduce la inexactități semnificative.

(5) Verificatorul consideră că inexactitățile sau neregularitățile care, luate în considerare separat sau cumulate cu alte inexactități, nu depășesc pragul de semnificație prevăzut la articolul 17 reprezintă inexactități semnificative în cazul în care amploarea și natura lor sau împrejurările speciale în care au apărut justifică acest lucru.

Articolul 20

Concluzia în urma verificării raportului privind emisiile și a raportului parțial privind emisiile

Pentru a finaliza verificarea raportului privind emisiile și a raportului parțial privind emisiile, verificatorul trebuie:

(a) să confirme că au fost efectuate toate activitățile de verificare;

(b) să supună datele agregate unor proceduri analitice finale pentru a se asigura că acestea nu conțin inexactități semnificative;

(c) să verifice dacă informațiile care figurează în raport îndeplinesc cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și, după caz, în Directiva 2003/87/CE;

(d) înainte de emiterea raportului de verificare, să pregătească documentația internă de verificare și proiectul de raport și să le transmită examinatorului independent, în conformitate cu articolul 23;

(e) să autorizeze o persoană care să autentifice raportul pe baza concluziilor formulate de examinatorul independent și a elementelor de probă din documentația internă de verificare și să înștiințeze societatea în acest sens.

Articolul 21

Recomandări de îmbunătățire

(1) Verificatorul transmite societății recomandări de îmbunătățire în ceea ce privește inexactitățile și neregularitățile care nu au fost rectificate și care nu determină inexactități semnificative.

(2) Verificatorul poate comunica alte recomandări de îmbunătățire pe care le consideră relevante, ținând seama de rezultatul activităților de verificare.

(3) Atunci când transmite societății recomandările respective, verificatorul rămâne imparțial față de societate, de navă și de sistemul de monitorizare și de raportare. Acesta nu își compromite propria imparțialitate oferind consultanță sau dezvoltând părți din procesul de monitorizare și de raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

(4) Pe parcursul unei verificări realizate în anul care urmează unui an în care au fost formulate recomandări de îmbunătățire într-un raport de verificare, verificatorul verifică dacă societatea a pus în aplicare respectivele recomandări de îmbunătățire, precum și modul în care s-a realizat acest lucru. În cazul în care societatea nu a pus în aplicare recomandările respective, verificatorul evaluează dacă acest lucru sporește sau poate spori riscul de inexactități.

Articolul 22

Raportul de verificare aferent raportului privind emisiile sau raportului parțial privind emisiile

(1) Pe baza informațiilor colectate, verificatorul emite un raport de verificare pentru fiecare raport privind emisiile sau pentru fiecare raport parțial privind emisiile care face obiectul verificării și transmite societății raportul de verificare respectiv.

(2) La primirea raportului de verificare în temeiul alineatului (1), societatea transmite raportul de verificare împreună cu raportul privind emisiile sau cu raportul parțial privind emisiile autorității de administrare responsabile, dacă este cazul. Raportul se transmite cu ajutorul unor sisteme automatizate și al unor formate pentru schimbul de date.

(3) În raportul de verificare figurează o declarație care atestă caracterul satisfăcător sau nesatisfăcător al raportului privind emisiile sau al raportului parțial privind emisiile.

(4) În sensul alineatului (3), raportul privind emisiile sau raportul parțial privind emisiile este considerat satisfăcător în urma verificării numai dacă nu conține inexactități semnificative. Raportul privind emisiile sau raportul parțial privind emisiile nu se consideră satisfăcător în urma verificării dacă include inexactități semnificative nerectificate înainte de emiterea raportului de verificare.

(5) Raportul de verificare conține următoarele elemente:

(a) denumirea societății, împreună cu numărul aferent de identificare OMI unic al societății și al proprietarului înregistrat, precum și identificarea navei;

(b) un titlu care să precizeze clar faptul că este vorba de un raport de verificare;

(c) identitatea verificatorului, inclusiv numele și adresa de e-mail profesională a unei persoane de contact;

(d) obiectivele verificării și domeniul său de aplicare;

(e) o trimitere la raportul privind emisiile și la perioada de raportare care face obiectul verificării sau la raportul parțial privind emisiile și la perioada în care nava s-a aflat sub responsabilitatea societății care face obiectul verificării;

(f) după caz, emisiile totale agregate de gaze cu efect de seră ale navei care sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE în legătură cu activitățile de transport maritim și care trebuie raportate în temeiul directivei respective;

(g) o trimitere la unul sau la mai multe planuri de monitorizare care au fost evaluate și considerate satisfăcătoare și, după caz, o precizare din care să reiasă dacă planul de monitorizare relevant a fost aprobat de autoritatea de administrare responsabilă înainte de emiterea raportului de verificare;

(h) o trimitere la standardele de verificare utilizate;

(i) un rezumat al procedurilor aplicate de verificator, inclusiv informații cu privire la vizitele la fața locului și datele acestora și informații cu privire la motivele pentru efectuarea vizitelor virtuale la fața locului sau motivele pentru care s-a renunțat la efectuarea acestora;

(j) un rezumat al modificărilor aduse planului de monitorizare și datelor de activitate în perioada de raportare, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2015/757, dacă este cazul;

(k) concluziile verificării;

(l) descrierea inexactităților și a neregularităților care nu au fost rectificate, inclusiv natura și amploarea lor, specificând dacă acestea au sau nu un impact semnificativ, precum și elementele din raportul privind emisiile sau din raportul parțial privind emisiile la care se referă, dacă este cazul;

(m) descrierea oricărei neregularități, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 5 litera (b) subpunctul (ii), care a devenit evidentă în timpul verificării;

(n) numărul de călătorii cu lacune în materie de date, dacă există, și cantitatea corespunzătoare de emisii;

(o) după caz, recomandările de îmbunătățire;

(p) numele auditorului principal în cadrul MRV în transportul maritim, al examinatorului independent și, după caz, al auditorului în cadrul MRV în transportul maritim și al expertului tehnic care au fost implicați în verificarea raportului verificarea raportului privind emisiile sau a raportului parțial privind emisiile;

(q) data raportului de verificare și semnătura unei persoane autorizate în numele verificatorului, inclusiv numele persoanei respective.

(6) Verificatorul trebuie să descrie în mod suficient de detaliat inexactitățile și neregularitățile în raportul de verificare, incluzând următoarele aspecte:

(a) amploarea și natura inexactității sau a neregularității respective;

(b) motivul pentru care inexactitatea are sau nu un efect semnificativ;

(c) elementul din raportul societății la care se referă inexactitatea sau elementul din planul de monitorizare sau cerințele legale la care se referă neregularitatea în cauză.

Articolul 23

Examinarea independentă a raportului privind emisiile și a raportului parțial privind emisiile

(1) Examinatorul independent analizează documentația internă de verificare și proiectul de raport de verificare pentru a controla dacă procesul de verificare s-a derulat în conformitate cu prezentul regulament și dacă s-au aplicat atenția și discernământul profesionale cuvenite.

(2) Examinarea independentă vizează întregul proces de verificare prevăzut la articolele 10-22.

(3) După autentificarea raportului în conformitate cu articolul 20 litera (e), verificatorul include rezultatele examinării independente în documentația internă de verificare și informează Comisia și statul de pavilion al navei dacă sunt îndeplinite condițiile pentru eliberarea documentului de conformitate.

SECȚIUNEA 3

Verificarea rapoartelor la nivel de companie

Articolul 24

Informații pe care trebuie să le furnizeze societățile

(1) Înainte de începerea activității de verificare a raportului la nivel de companie, societățile îi comunică verificatorului următoarele informații:

(a) raportul la nivel de companie pentru perioada de raportare care urmează să fie verificată și, după caz, o copie a raportului verificat la nivel de companie și a raportului de verificare la nivel de companie din anul precedent, în cazul în care verificarea nu a fost efectuată de același verificator;

(b) rapoartele privind emisiile și rapoartele parțiale privind emisiile, împreună cu rapoartele de verificare pentru toate navele aflate sub responsabilitatea societății pe parcursul perioadei de raportare;

(c) după caz, dacă în anul precedent verificarea raportului la nivel de companie nu a fost efectuată de același verificator, rapoartele privind emisiile și rapoartele parțiale privind emisiile din anul precedent, împreună cu rapoartele de verificare relevante, cu privire la toate navele aflate sub responsabilitatea societății în pe parcursul anului precedent;

(d) o listă a tuturor navelor societății cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 5 000 de tone, împreună cu numărul de identificare OMI al navei, pentru o perioadă de raportare, inclusiv pentru perioada în care nava se afla în proprietatea societății sau sub responsabilitatea societății în temeiul Regulamentului (CE) nr. 336/2006.

(2) Verificatorii pot solicita societății să furnizeze orice alte informații relevante pentru verificarea raportului la nivel de companie, inclusiv o copie a planurilor de monitorizare ale navelor aflate sub responsabilitatea societății pe parcursul perioadei de raportare și, după caz, dovezi ale schimbării societății, inclusiv dovezi privind datei schimbării respective.

Articolul 25

Analiza strategică

(1) La începutul verificării, verificatorul evaluează natura probabilă, amploarea și complexitatea sarcinilor de verificare efectuând o analiză strategică a tuturor activităților relevante pentru societatea în cauză.

(2) În scopul înțelegerii activităților desfășurate de societate, verificatorul colectează și examinează informațiile necesare pentru a stabili dacă echipa de verificare deține competența suficientă pentru a efectua verificarea, pentru a decide dacă perioada de timp alocată indicată în contract a fost determinată în mod corect și pentru a se asigura că este în măsură să desfășoare analiza riscurilor necesară. Informațiile includ:

(a) informațiile menționate la articolul 24 alineatul (1);

(b) informațiile obținute în urma verificării din anii precedenți, în cazul în care verificatorul efectuează verificarea pentru aceeași societate.

Articolul 26

Analiza riscurilor care trebuie efectuată de către verificatori

(1) În scopul evaluării integralității și a coerenței datelor raportate în temeiul articolului 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2015/757, verificatorul ia în considerare domeniile cu risc de verificare mai ridicat, ținând seama de elemente precum:

(a) numărul de nave aflate sub responsabilitatea societății pe parcursul perioadei de raportare;

(b) numărul de schimbări ale societății pentru navele aflate sub responsabilitatea societății pe parcursul perioadei de raportare;

(c) diversitatea motoarelor navelor și a tipurilor de combustibili utilizați;

(d) numărul de state de pavilion diferite;

(e) diferiții verificatori care au efectuat verificarea rapoartelor privind emisiile navelor aflate sub responsabilitatea societății pe parcursul perioadei de raportare;

(f) numărul de planuri de monitorizare ale navelor aflate sub responsabilitatea societății care nu au fost aprobate de către autoritatea de administrare responsabilă înainte de emiterea raportului de verificare pentru rapoartele relevante privind emisiile sau rapoartele parțiale privind emisiile;

(g) numărul, natura și amploarea inexactităților și a neregularităților legate de rapoartele privind emisiile sau de rapoartele parțiale privind emisiile ale navelor aflate sub responsabilitatea societății, astfel cum sunt raportate în rapoartele de verificare corespunzătoare.

(2) După caz, în funcție de informațiile obținute pe parcursul verificării, verificatorul revizuiește analiza riscurilor și modifică sau repetă activitățile de verificare necesare.

Articolul 27

Planul de verificare la nivel de companie

Verificatorul întocmește un plan de verificare în concordanță cu informațiile obținute și cu riscurile identificate în timpul analizei riscurilor.

Planul de verificare include un program de verificare menit să descrie natura și domeniul de aplicare ale activităților de verificare, precum și perioada și modul în care urmează să se desfășoare acestea și, după caz, un plan de eșantionare a datelor.

Articolul 28

Procesul de verificare cu privire la raportul la nivel de companie

Pe baza analizei riscurilor, verificatorul ia în considerare desfășurarea următoarele tipuri de procese:

(a) anchete cu personalul relevant;

(b) controlul documentelor;

(c) proceduri de observare și de testare pe parcurs.

Articolul 29

Verificarea datelor raportate la nivel de companie

(1) Verificatorul evaluează integralitatea și coerența datelor raportate în raportul la nivel de companie prin:

(a) testare detaliată, inclusiv prin urmărirea datelor până la sursa lor relevantă;

(b) verificarea încrucișată a datelor cu date care provin din rapoartele verificate privind emisiile și, dacă este necesar, din surse externe, inclusiv cu datele rezultate din monitorizarea navei;

(c) reconcilierea datelor;

(d) efectuarea unor recalculări.

(2) În cadrul verificării datelor menționate la alineatul (1), verificatorul verifică:

(a) integralitatea raportului la nivel de companie, inclusiv faptul că toate navele aflate sub responsabilitatea societății pe parcursul perioadei de raportare și emisiile corespunzătoare acestora care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE sunt incluse în acesta;

(b) corectitudinea calculelor care au condus la datele agregate privind emisiile la nivel de companie.

Articolul 30

Pragul de semnificație pentru rapoartele la nivel de companie

(1) În scopul verificării unui raport la nivel de companie, atunci când suma emisiilor totale agregate de gaze cu efect de seră ale tuturor navelor, care trebuie raportate în temeiul Directivei 2003/87/CE, determinate la nivel de navă în conformitate cu punctele 1.1-1.7 din partea C din anexa II la Regulamentul (UE) 2015/757, depășește 500 000 de tone de CO_2 echivalent, pragul de semnificație este de 2 % din datele respective privind emisiile din perioada de raportare.

(2) În scopul verificării unui raport la nivel de companie, atunci când valoarea menționată la alineatul (1) nu depășește 500 000 de tone de CO_2 echivalent, pragul de semnificație este de 5 % din datele privind emisiile din perioada de raportare.

Articolul 31

Vizitele la fața locului

(1) Verificatorul efectuează vizite la fața locului pentru a verifica un raport la nivel de companie, în special pe baza rezultatului analizei riscurilor în temeiul articolului 26, luând în considerare locul în care este stocată masa critică a datelor relevante și locul în care se desfășoară activități legate de fluxul de date și activități de control.

(2) De asemenea, verificatorul stabilește activitățile care trebuie să fie desfășurate și timpul necesar pentru vizita la fața locului.

(3) Societatea îi oferă verificatorului acces la amplasamentele sale, inclusiv la amplasamentele sale terestre relevante și la navele în cauză.

(4) Verificatorul poate efectua o vizită virtuală la fața locului în cazul în care, pe baza rezultatului analizei riscurilor, este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) verificatorul este în măsură să obțină și să evalueze de la distanță toate informațiile necesare;

(b) în cazul în care circumstanțe grave, extraordinare și imprevizibile, care nu se află sub controlul societății, împiedică verificatorul să efectueze o vizită fizică la fața locului și în cazul în care, în pofida tuturor eforturilor rezonabile depuse, aceste circumstanțe nu pot fi depășite.

Verificatorul ia măsuri în vederea reducerii riscului de verificare la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că raportul la nivel de companie este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.

Decizia de a efectua o vizită virtuală la fața locului se ia după ce s-a stabilit că sunt îndeplinite condițiile pentru efectuarea unei vizite virtuale la fața locului. Verificatorul informează societatea fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia de a efectua o vizită virtuală la fața locului și cu privire la faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru efectuarea unei vizite virtuale la fața locului.

(5) Pe baza rezultatului analizei riscurilor, verificatorul poate decide să renunțe la efectuarea unei vizite la fața locului, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (4), dacă sunt îndeplinite cumulativ condițiile de mai jos:

(a) verificatorul este în măsură să obțină și să evalueze de la distanță toate informațiile necesare;

(b) nu este prima dată când verificatorul verifică un raport la nivel de companie pentru societatea respectivă;

(c) verificarea poate fi efectuată cu o asigurare rezonabilă fără o astfel de vizită la fața locului.

Verificatorul ia măsuri în vederea reducerii riscului de verificare la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că raportul la nivel de companie este în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757.

Decizia de a renunța la efectuarea unei vizite la fața locului se ia după ce s-a stabilit că sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitei la fața locului. Verificatorul informează societatea fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia de a renunța la efectuarea unei vizite la fața locului și cu privire la faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitei la fața locului.

(6) Pentru navele care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, societatea informează fără întârzieri nejustificate autoritatea sa de administrare responsabilă cu privire la decizia verificatorului de a renunța la efectuarea vizitei la fața locului.

Autoritatea de administrare responsabilă poate formula obiecții cu privire la decizia verificatorului de a renunța la efectuarea vizitei la fața locului, luând în considerare toate elementele următoare:

(a) informațiile furnizate de verificator cu privire la rezultatul analizei riscurilor;

(b) dovada că sunt îndeplinite toate condițiile pentru renunțarea la efectuarea vizitei la fața locului în conformitate cu alineatul (5).

În cazul unei obiecții, autoritatea de administrare responsabilă notifică societății obiecția și motivele obiecției într-un termen rezonabil, însă nu mai târziu de două luni de la data la care a fost informată cu privire la decizia verificatorului de a renunța la efectuarea vizitei la fața locului.

(7) În cazul în care verificatorul efectuează o vizită virtuală la fața locului în temeiul alineatului (4) sau renunță la efectuarea unei vizite la fața locului în temeiul alineatului (5), acesta furnizează, în documentația internă de verificare, o justificare cu privire la decizia sa.

Articolul 32

Abordarea inexactităților și a neregularităților din raportul la nivel de companie

(1) În cazul în care verificatorul identifică inexactități sau neregularități în raportul la nivel de companie pe parcursul verificării sale, acesta informează societatea în acest sens, fără întârzieri nejustificate, și solicită să se efectueze rectificările relevante într-un termen rezonabil.

Societatea rectifică orice inexactitate sau neregularitate comunicată.

(2) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare toate inexactitățile sau neregularitățile care au fost corectate pe parcursul verificării, cu mențiunea „rectificate”.

(3) În cazul în care societatea nu rectifică inexactitățile sau neregularitățile menționate la alineatul (1), verificatorul îi solicită societății să explice principalele cauze ale inexactităților sau ale neregularităților identificate, înainte de a emite raportul de verificare.

(4) Verificatorul stabilește dacă inexactitățile nerectificate, luate în considerare separat sau cumulate cu alte neregularități, au un impact asupra emisiilor totale raportate sau asupra altor informații relevante și dacă acest impact conduce la inexactități semnificative.

Verificatorul stabilește dacă neregularitatea nerectificată, luată în considerare separat sau cumulată cu alte neregularități, are un impact asupra datelor raportate și dacă acesta conduce la inexactități semnificative.

(5) Verificatorul consideră că inexactitățile sau neregularitățile care, luate în considerare separat sau cumulate cu alte inexactități, nu depășesc pragul de semnificație prevăzut la articolul 30 reprezintă inexactități semnificative în cazul în care amploarea și natura lor sau împrejurările speciale în care au apărut justifică acest lucru.

Articolul 33

Concluziile verificării raportului la nivel de companie

Pentru a finaliza verificarea raportului la nivel de companie, verificatorul trebuie:

(a) să confirme că au fost efectuate toate activitățile de verificare;

(b) să supună datele agregate unor proceduri analitice finale pentru a se asigura că acestea nu conțin inexactități semnificative;

(c) să verifice dacă informațiile care figurează în raport îndeplinesc cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757 și în Directiva 2003/87/CE;

(d) înainte de emiterea raportului de verificare, să pregătească documentația internă de verificare și proiectul de raport și să le transmită examinatorului independent, în conformitate cu articolul 36;

(e) să autorizeze o persoană care să autentifice raportul pe baza concluziilor formulate de examinatorul independent și a elementelor de probă din documentația internă de verificare și să înștiințeze societatea în acest sens.

Articolul 34

Recomandări de îmbunătățire

(1) Verificatorul transmite societății recomandări de îmbunătățire în ceea ce privește inexactitățile și neregularitățile care nu au fost rectificate și care nu determină inexactități semnificative.

(2) Verificatorul poate comunica alte recomandări de îmbunătățire pe care le consideră relevante, ținând seama de rezultatul activităților de verificare.

(3) Atunci când transmite societății recomandările respective, verificatorul rămâne imparțial față de societate, de nave și de sistemul de monitorizare și de raportare. Acesta nu își compromite propria imparțialitate oferind consultanță sau dezvoltând părți din procesul de monitorizare și de raportare în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

(4) Pe parcursul unei verificări realizate în anul care urmează unui an în care au fost formulate recomandări de îmbunătățire într-un raport de verificare, verificatorul verifică dacă societatea a pus în aplicare respectivele recomandări de îmbunătățire, precum și modul în care s-a realizat acest lucru. În cazul în care societatea nu a pus în aplicare recomandările respective, verificatorul evaluează dacă acest lucru sporește sau poate spori riscul de inexactități.

Articolul 35

Raportul de verificare la nivel de companie

(1) Pe baza informațiilor colectate, verificatorul emite un raport de verificare pentru raportul la nivel de companie care face obiectul verificării și transmite societății raportul de verificare respectiv.

(2) La primirea raportului de verificare în temeiul alineatului (1), societatea transmite raportul de verificare împreună cu raportul la nivel de companie autorității de administrare responsabile. Rapoartele se transmit cu ajutorul unor sisteme automatizate și al unor formate pentru schimbul de date.

(3) În raportul de verificare figurează o declarație care atestă caracterul satisfăcător sau nesatisfăcător al raportului la nivel de companie.

(4) În sensul alineatului (3), raportul la nivel de companie este considerat satisfăcător în urma verificării numai dacă nu conține inexactități semnificative. Raportul la nivel de companie nu se consideră satisfăcător în urma verificării dacă include inexactități semnificative nerectificate înainte de emiterea raportului de verificare.

(5) Raportul de verificare conține următoarele elemente:

(a) denumirea societății și numărul de identificare OMI unic al societății și al proprietarului înregistrat;

(b) un titlu care să precizeze clar faptul că este vorba de un raport de verificare;

(c) identitatea verificatorului, inclusiv numele și adresa de e-mail profesională a unei persoane de contact;

(d) obiectivele verificării și domeniul său de aplicare;

(e) o trimitere la raportul la nivel de companie și la perioada de raportare care face obiectul verificării;

(f) datele agregate privind emisiile la nivel de companie, precum și datele privind emisiile care trebuie transmise utilizând formatul prevăzut în anexa IX la Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei ([12]);

(g) o trimitere la standardele de verificare utilizate;

(h) un rezumat al procedurilor aplicate de verificator, inclusiv informații cu privire la vizitele la fața locului și datele acestora și informații cu privire la motivele pentru efectuarea vizitelor virtuale la fața locului sau motivele pentru care s-a renunțat la efectuarea acestora în conformitate cu articolul 31;

(i) concluziile verificării;

(j) descrierea inexactităților și a neregularităților care nu au fost rectificate, astfel cum se menționează la articolul 32, inclusiv natura și amploarea lor, specificând dacă acestea au sau nu un impact semnificativ, precum și elementele din raportul la nivel de companie la care se referă, dacă este cazul;

(k) descrierea oricărei neregularități, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 5 litera (c), care a devenit evidentă în timpul verificării;

(l) după caz, recomandările de îmbunătățire;

(m) numele auditorului principal în cadrul MRV în transportul maritim, al examinatorului independent și, după caz, al auditorului în cadrul MRV în transportul maritim și al expertului tehnic care au fost implicați în verificarea raportului la nivel de companie;

(n) data raportului de verificare și semnătura unei persoane autorizate în numele verificatorului, inclusiv numele persoanei respective.

(6) Verificatorul trebuie să descrie în mod suficient de detaliat inexactitățile sau neregularitățile în raportul de verificare, incluzând următoarele aspecte:

(a) amploarea și natura inexactității sau a neregularității respective;

(b) motivul pentru care inexactitatea are sau nu un efect semnificativ;

(c) elementul din raport la care se referă inexactitatea sau cerințele legale la care se referă neregularitatea în cauză.

Articolul 36

Examinarea independentă a raportului la nivel de companie

(1) Examinatorul independent analizează documentația internă de verificare și proiectul de raport de verificare pentru a controla dacă procesul de verificare s-a derulat în conformitate cu prezentul regulament și dacă s-au aplicat atenția și discernământul profesionale cuvenite.

(2) Examinarea independentă vizează întregul proces de verificare prevăzut la articolele 24-35.

(3) După autentificarea raportului în conformitate cu articolul 33 litera (e), verificatorul include rezultatele examinării independente în documentația internă de verificare.

CAPITOLUL III

CERINȚE IMPUSE VERIFICATORILOR

Articolul 37

Procesul continuu de garantare a competențelor

(1) Verificatorul stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține un proces continuu menit să garanteze că toți membrii personalului cărora li s-au încredințat activități de verificare dispun de competențele necesare pentru a efectua sarcinile care le-au fost alocate.

([12]) Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei din 12 martie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii (JO L 177, 2.7.2019, p. 3).

(2) În scopul procesului de garantare a competențelor menționat la alineatul (1), verificatorul stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține următoarele elemente:

(a) criterii generale de competență pentru întregul personal care desfășoară activități de verificare;

(b) criterii specifice de competență pentru fiecare funcție a verificatorului care desfășoară activități de verificare, în special pentru auditorul principal în cadrul MRV în transportul maritim, auditorul în cadrul MRV în transportul maritim, examinatorul independent și expertul tehnic;

(c) o metodă care să asigure menținerea competențelor și evaluarea periodică a performanței întregului personal care desfășoară activități de verificare;

(d) un proces care să permită asigurarea unei formări continue a personalului care desfășoară activități de verificare;

(e) un proces prin care se evaluează dacă angajamentul de verificare intră în domeniul acreditării verificatorului și dacă verificatorul deține competența, personalul și resursele necesare pentru a selecta echipa de verificare și pentru a finaliza cu succes activitățile de verificare în termenul solicitat.

La evaluarea competenței personalului în temeiul primului paragraf litera (c), verificatorul evaluează competența acestuia în raport cu criteriile de competență menționate la primul paragraf literele (a) și (b).

Procesul menționat la primul paragraf litera (e) include, de asemenea, un proces prin care se evaluează dacă echipa de verificare deține toate competențele și personal necesar pentru a efectua activitățile de verificare pentru o anumită societate.

Verificatorul elaborează criterii generale și specifice de competență, care sunt conforme cu criteriile prevăzute la articolul 38 alineatul (4) și la articolele 39, 40 și 41.

(3) Verificatorul monitorizează cu regularitate, cel puțin o dată pe an, rezultatele tuturor membrilor personalului care desfășoară activități de verificare în scopul confirmării faptului că aceștia dispun în continuare de competențele necesare.

(4) Verificatorul evaluează cu regularitate procesul de garantare a competențelor menționat la alineatul (1) pentru a se asigura că:

(a) criteriile de competență menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b) sunt elaborate în conformitate cu cerințele de competență prevăzute în prezentul regulament;

(b) sunt abordate toate aspectele care pot fi identificate în legătură cu stabilirea criteriilor generale și specifice de competență în conformitate cu alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b);

(c) toate cerințele din procesul de garantare a competențelor sunt actualizate și menținute în mod corespunzător.

(5) Verificatorul deține un sistem de înregistrare a rezultatelor activităților desfășurate în cadrul procesului de garantare a competențelor menționat la alineatul (1).

(6) Un evaluator suficient de competent evaluează competența și performanța unui auditor în cadrul MRV în transportul maritim și a unui auditor principal în cadrul MRV în transportul maritim.

Evaluatorul competent monitorizează auditorii respectivi pe parcursul verificării unui raport privind emisiile sau a unui raport parțial privind emisiile la amplasamentul societății, după caz, cu scopul de a stabili dacă aceștia îndeplinesc criteriile de competență.

(7) În cazul în care un membru al personalului nu reușește să demonstreze că îndeplinește în totalitate criteriile de competență pentru o anumită sarcină care îi este atribuită, verificatorul identifică și organizează pentru acesta cursuri suplimentare de formare sau experiență profesională supravegheată. Verificatorul monitorizează membrul respectiv până când acesta îi demonstrează că îndeplinește criteriile de competență.

Articolul 38

Echipele de verificare

(1) Verificatorul reunește, pentru fiecare misiune de verificare în parte, o echipă de verificare capabilă să efectueze activitățile de verificare menționate la articolele 4-36.

(2) Din echipa de verificare fac parte un auditor principal în cadrul MRV în transportul maritim și, atunci când verificatorul consideră că acest lucru este oportun, în funcție de complexitatea sarcinilor care trebuie îndeplinite și de capacitatea sa de a efectua analiza riscurilor necesară, un număr corespunzător de auditori în cadrul MRV în transportul maritim și de experți tehnici.

(3) Pentru examinarea independentă a activităților de verificare legate de un angajament de verificare specific, verificatorul numește un examinator independent care nu face parte din echipa de verificare.

(4) Membrii echipei au o idee clară asupra rolului lor specific în procesul de verificare și sunt în măsură să comunice eficace în limba necesară pentru îndeplinirea sarcinilor lor de verificare și pentru examinarea informațiilor transmise de către societate.

(5) În cazul în care echipa de verificare este formată dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească toate cerințele de competență aplicabile auditorului în cadrul MRV în transportul maritim și auditorului principal în cadrul MRV în transportul maritim, precum și cerințele prevăzute la alineatul (4).

Articolul 39

Cerințe de competență impuse auditorilor în cadrul MRV în transportul maritim și auditorilor principali în cadrul MRV în transportul maritim

(1) Auditorii în cadrul MRV în transportul maritim dispun de competențele necesare pentru a evalua planurile de monitorizare și a verifica rapoartele privind emisiile, rapoartele parțiale privind emisiile și rapoartele la nivel de companie în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757, Directiva 2003/87/CE și prezentul regulament.

(2) În acest scop, auditorii în cadrul MRV în transportul maritim trebuie cel puțin:

(a) să cunoască Regulamentul (UE) 2015/757, Directiva 2003/87/CE, prezentul regulament, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928, alte acte legislative, standarde și orientări aplicabile relevante, precum și legislația și orientările relevante emise de statul membru în care este stabilit verificatorul sau de statul membru al autorității de administrare responsabile pentru societatea pentru care verificatorul efectuează verificarea;

(b) să aibă cunoștințe și experiență în materie de auditare a datelor și a informațiilor, inclusiv în ceea ce privește:

  (i) metodologiile de auditare a datelor și a informațiilor, aplicarea pragului de semnificație și evaluarea relevanței inexactităților;

  (ii) analizarea riscurilor inerente și a riscurilor de control;

  (iii) tehnicile de eșantionare utilizate la eșantionarea datelor și la verificarea activităților de control;

  (iv) evaluarea sistemelor de date și de informații, a sistemelor informatice, a activităților legate de fluxul de date, a activităților de control, a sistemelor și a procedurilor utilizate pentru activitățile de control;

(c) să aibă capacitatea de a efectua activitățile legate de verificarea unui raport privind emisiile, a unui raport parțial privind emisiile sau a unui raport la nivel de companie, astfel cum se prevede la articolele 4-36.

(3) În plus, verificatorii au în vedere cunoștințele și experiența specifice sectorului în ceea ce privește aspectele relevante prevăzute în anexa I la prezentul regulament în scopul evaluării planurilor de monitorizare și al verificării rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie.

(4) Un auditor principal în cadrul MRV în transportul maritim trebuie să îndeplinească cerințele de competență impuse unui auditor în cadrul MRV în transportul maritim și să fi demonstrat că deține competența de a conduce o echipă de verificare și de a răspunde de efectuarea activităților de verificare în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 40

Cerințe de competență impuse examinatorilor independenți

(1) Examinatorul independent trebuie să dețină autoritatea corespunzătoare pentru a examina proiectul de concluzii cu privire la evaluarea planului de monitorizare, proiectul de raport de verificare și documentația internă de verificare în temeiul articolelor 8, 23 și 36.

(2) Examinatorul independent trebuie să îndeplinească respectivele cerințe de competență impuse auditorilor principali în cadrul MRV în transportul maritim, astfel cum sunt menționate la articolul 39 alineatul (4).

(3) Pentru a evalua dacă documentația internă de verificare este completă și dacă au fost colectate suficiente dovezi în cursul activităților de verificare, examinatorul independent are competența necesară pentru:

(a) a analiza informațiile furnizate și a confirma integralitatea și integritatea acestora;

(b) a reacționa în caz de informații lipsă sau contradictorii;

(c) a verifica pistele de date cu scopul de a stabili dacă documentația internă de verificare este completă și oferă informații suficiente pentru a susține proiectul de concluzii cu privire la evaluarea planului de monitorizare, proiectul de raport de verificare și de concluzii analizate cu ocazia examinării interne.

Articolul 41

Recurgerea la experți tehnici

(1) În momentul efectuării activităților de verificare, un verificator poate apela la experți tehnici care dispun de cunoștințe detaliate și de competența specifică necesare într-un anumit domeniu pentru a sprijini auditorul în cadrul MRV în transportul maritim și auditorul principal în cadrul MRV în transportul maritim în efectuarea activităților de verificare care le revin.

(2) În cazul în care examinatorul independent nu deține competența necesară pentru a evalua un anumit aspect în cadrul procesului de examinare, verificatorul solicită sprijinul unui expert tehnic.

(3) Expertul tehnic trebuie să dețină competența și cunoștințele necesare pentru a sprijini în mod eficace auditorul în cadrul MRV în transportul maritim și auditorul principal în cadrul MRV în transportul maritim sau, după caz, examinatorul independent, în domeniul pentru care s-a făcut apel la competența și cunoștințele unui astfel de expert. În plus, expertul tehnic trebuie să dețină un nivel suficient de înțelegere a aspectelor menționate la articolul 39.

(4) Expertul tehnic îndeplinește sarcinile precise care îi sunt atribuite sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a examinatorului independent sau a auditorului principal în cadrul MRV în transportul maritim al echipei de verificare în care își desfășoară activitatea expertul tehnic.

Articolul 42

Procedurile aferente activităților de verificare

(1) Verificatorii stabilesc, consemnează, pun în aplicare și mențin una sau mai multe proceduri și procese pentru activitățile de verificare descrise la articolele 4-36.

(2) Verificatorul stabilește și pune în aplicare aceste proceduri și procese în conformitate cu standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 privind cerințele impuse organismelor care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere ([13]).

(3) Verificatorii stabilesc, consemnează, pun în aplicare și mențin un sistem de management al calității pentru a asigura dezvoltarea, punerea în aplicare, îmbunătățirea și revizuirea coerentă a procedurilor și a proceselor în conformitate cu standardul armonizat menționat la alineatul (2).

Sistemul de management al calității include următoarele elemente:

(a) politici și responsabilități;

(b) revizuirea sistemului de management;

(c) audituri interne;

(d) măsuri corective;

([13]) ISO 14065:2020 privind principiile și cerințele generale pentru organismele care validează și verifică informații referitoare la mediu.

(e) acțiuni pentru abordarea riscurilor și valorificarea oportunităților și pentru luarea de măsuri preventive;

(f) controlul informațiilor documentate.

(4) În plus, verificatorii instituie următoarele proceduri, procese și măsuri în conformitate cu standardul armonizat menționat la alineatul (2):

(a) un proces și o politică de comunicare cu societatea;

(b) măsuri corespunzătoare menite să garanteze confidențialitatea informațiilor obținute;

(c) un proces de gestionare a căilor de atac formulate de societăți;

(d) un proces de gestionare a plângerilor (inclusiv un calendar orientativ) formulate de societăți;

(e) un proces pentru emiterea unui raport de verificare revizuit în cazul identificării unei erori în raportul de verificare, în raportul privind emisiile, în raportul parțial privind emisiile sau în raportul la nivel de companie după ce verificatorul a transmis societății raportul de verificare;

(f) o procedură sau un proces de externalizare a activităților de verificare către alte organizații;

(g) o procedură sau un proces pentru a garanta că verificatorul își asumă întreaga responsabilitate pentru activitățile de verificare desfășurate de persoanele contractate;

(h) procese care asigură funcționarea corespunzătoare a sistemului de management al calității menționat la alineatul (3), inclusiv:

(i) procese pentru revizuirea sistemului de management cel puțin o dată pe an, fără a se depăși un interval de 15 luni între două revizuiri;

(ii) procese pentru efectuarea de audituri interne cel puțin o dată pe an, fără a se depăși un interval de 15 luni între două audituri interne;

(iii) procese pentru identificarea și gestionarea neregularităților în cadrul activităților verificatorului și pentru luarea unor măsuri corective în vederea remedierii acestor neregularități;

(iv) procese pentru identificarea riscurilor și a oportunităților în cadrul activităților verificatorului și pentru luarea unor măsuri preventive în vederea atenuării acestor riscuri;

(v) procese de control al informațiilor documentate.

Articolul 43

Documentația internă de verificare

(1) Verificatorul pregătește și întocmește documentația internă de verificare, care cuprinde cel puțin:

(a) rezultatele activităților de verificare efectuate;

(b) planul de verificare, analiza strategică și analiza riscurilor;

(c) informații suficiente în sprijinul evaluării planului de monitorizare și a proiectului de raport de verificare, inclusiv justificarea deciziilor luate cu privire la caracterul semnificativ sau nesemnificativ al inexactităților identificate.

(2) Documentația internă de verificare se redactează astfel încât examinatorul independent menționat la articolele 8, 23 și 36 și organismul național de acreditare să poată evalua dacă verificarea a fost efectuată în conformitate cu prezentul regulament.

(3) La cerere, verificatorul permite accesul autorității de administrare responsabile la documentația internă de verificare și la alte informații relevante pentru a facilita evaluarea verificării de către autoritatea de administrare responsabilă. Autoritatea de administrare responsabilă poate stabili un termen în care verificatorul trebuie să permită accesul la documentația respectivă.

Articolul 44

Evidențe și comunicare

(1) Verificatorii păstrează și gestionează evidențe pentru a demonstra respectarea prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește competența și imparțialitatea propriului personal.

(2) Verificatorul furnizează cu regularitate informații societății în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 42 alineatul (2).

(3) Verificatorii garantează confidențialitatea informațiilor obținute pe parcursul verificării în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 42 alineatul (2).

Articolul 45

Imparțialitate și independență

(1) Verificatorul acționează independent de societate și este imparțial în desfășurarea activităților sale de verificare.

Pentru a asigura independența și imparțialitatea, verificatorul și orice parte din cadrul aceleiași entități juridice nu pot fi o societate astfel cum este definită la articolul 3 litera (d) din Regulamentul (UE) 2015/757 sau deținătorul unei astfel de societăți și nici nu pot fi deținute de o astfel de societate și nici nu pot exista relații între verificator și societatea respectivă care ar putea să îi afecteze independența și imparțialitatea. De asemenea, verificatorul acționează independent de organismele care comercializează certificate de emisii în cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră stabilite în temeiul articolului 19 din Directiva 2003/87/CE.

(2) Verificatorii se organizează astfel încât să își păstreze obiectivitatea, independența și imparțialitatea. În sensul prezentului regulament, se aplică cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 42 alineatul (2).

(3) Verificatorii nu desfășoară activități de verificare pentru o societate care prezintă un risc inacceptabil la adresa imparțialității lor sau în legătură cu care se află într-o situație de conflict de interese. Pentru evaluarea unui plan de monitorizare sau pentru verificarea unui raport privind emisiile, a unui raport parțial privind emisiile sau a unui raport la nivel de companie, verificatorul nu apelează la personal sau la persoane contractate care se află într-o situație de conflict de interese real sau potențial. De asemenea, verificatorul se asigură că activitățile personalului sau ale organizațiilor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea, independența și imparțialitatea verificării. În acest scop, verificatorul monitorizează riscurile în ceea ce privește imparțialitatea și ia măsurile adecvate pentru a face față acestor riscuri.

(4) Se consideră că a apărut un risc inacceptabil la adresa imparțialității sau un conflict de interese, printre altele, atunci când un verificator sau orice parte din cadrul aceleiași entități juridice oferă:

(a) servicii de consultanță pentru elaborarea unei părți din procesul de monitorizare și de raportare descris în planul de monitorizare, inclusiv elaborarea metodologiei de monitorizare, redactarea raportului privind emisiile, a raportului parțial privind emisiile sau a raportului la nivel de companie și redactarea planului de monitorizare;

(b) asistență tehnică pentru dezvoltarea sau menținerea sistemului pentru monitorizarea și raportarea emisiilor sau alte informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

(5) Se consideră că a apărut un conflict de interese pentru un verificator în relațiile dintre acesta și o societate în special în oricare dintre următoarele situații:

(a) atunci când relațiile dintre verificator și societate se bazează pe proprietate comună, guvernanță comună, administrare comună sau personal comun, resurse comune, finanțe comune și contracte comune sau structuri comerciale comune;

(b) atunci când societatea a beneficiat de serviciile de consultanță menționate la alineatul (4) litera (a) sau de asistența tehnică menționată la alineatul (4) litera (b) din partea unui organism de consultanță, a unui organism de asistență tehnică sau a altei organizații care are relații cu verificatorul și care amenință imparțialitatea acestuia.

În sensul primului paragraf litera (b), imparțialitatea verificatorului se consideră a fi compromisă atunci când relațiile dintre verificator și organismul de consultanță, organismul de asistență tehnică sau altă organizație se bazează pe proprietate comună, guvernanță comună, administrare comună sau personal comun, resurse comune, finanțe comune, contracte comune sau structuri comerciale comune și plata comună a comisioanelor din vânzări sau a altor stimulente pentru trimiterea de noi clienți.

(6) Verificatorii nu externalizează examinarea independentă și nici emiterea rapoartelor de verificare.

(7) Atunci când verificatorii externalizează alte activități de verificare, aceștia îndeplinesc cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 42 alineatul (2).

Cu toate acestea, contractarea de persoane în vederea efectuării activităților de verificare nu constituie externalizare în sensul primului paragraf atunci când verificatorul, în momentul contractării persoanelor respective, își asumă întreaga responsabilitate pentru activitățile de verificare efectuate de personalul contractat. Atunci când contractează persoane pentru efectuarea activităților de verificare, verificatorul solicită persoanelor respective să semneze un acord scris care să ateste că acestea respectă procedurile verificatorului și că nu există niciun conflict de interese în cadrul efectuării acestor activități de verificare.

(8) Verificatorii stabilesc, consemnează, pun în aplicare și mențin un proces menit să garanteze, în permanență, imparțialitatea și independența lor, precum și imparțialitatea și independența părților din cadrul aceleiași entități juridice, ale altor organizații menționate la alineatul (5) și ale întregului personal și ale persoanelor contractate implicate în verificare. Procesul respectiv include un mecanism de garantare a imparțialității și a independenței verificatorului și îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 42 alineatul (2).

(9) La verificarea aceleiași societăți precum în anul precedent, verificatorul evaluează riscul la adresa imparțialității și ia măsuri pentru a reduce acest risc.

(10) În cazul în care auditorul principal în cadrul MRV în transportul maritim efectuează verificări anuale ale rapoartelor la nivel de companie pentru o perioadă de șase ani consecutivi pentru o anumită societate, auditorul principal în cadrul MRV în transportul maritim în cauză ia o pauză de trei ani consecutivi de la furnizarea de servicii de verificare a rapoartelor la nivel de companie pentru aceeași societate. Perioada maximă de șase ani include verificările rapoartelor la nivel de companie efectuate pentru societatea respectivă începând de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

CAPITOLUL IV

ACREDITAREA VERIFICATORILOR

Articolul 46

Acreditarea verificatorilor

(1) În absența unor dispoziții specifice în prezentul regulament sau în Regulamentul (UE) 2015/757 referitoare la acreditarea verificatorilor, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) În ceea ce privește cerințele minime în materie de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele generale aplicabile organismelor de acreditare care acreditează organisme de evaluare a conformității ([14]).

Articolul 47

Domeniul de aplicare al acreditării

Domeniul de aplicare al acreditării verificatorilor vizează evaluarea planurilor de monitorizare și verificarea rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie.

([14]) ISO/IEC 17029:2019 – Evaluarea conformității. Principii generale și cerințe pentru organismele de validare și verificare, menționat în anexa II la Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1835 a Comisiei din 3 decembrie 2020 privind standardele armonizate de acreditare și de evaluare a conformității (JO L 408, 4.12.2020, p. 6).

Articolul 48

Obiectivele procesului de acreditare

Pe parcursul procesului de acreditare și al supravegherii anuale a verificatorilor acreditați, în conformitate cu articolele 50-55, organismele naționale de acreditare evaluează dacă verificatorul și personalul acestuia care efectuează activități de verificare:

(a) dețin competența necesară pentru a evalua planurile de monitorizare și a verifica rapoartele privind emisiile, rapoartele parțiale privind emisiile și rapoartele la nivel de companie în conformitate cu prezentul regulament;

(b) evaluează efectiv planurile de monitorizare și verifică rapoartele privind emisiile, rapoartele parțiale privind emisiile și rapoartele la nivel de companie în conformitate cu prezentul regulament;

(c) respectă cerințele impuse verificatorilor, menționate la articolele 37-45, inclusiv pe cele privind imparțialitatea și independența.

Articolul 49

Cereri de acreditare

(1) Cererile de acreditare conțin informațiile solicitate pe baza standardului armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(2) În plus, înainte de începerea evaluării menționate la articolul 50, verificatorul care solicită acreditarea („solicitantul") pune la dispoziția organismului național de acreditare informații privind următoarele aspecte:

(a) procedurile și procesele menționate la articolul 42 alineatul (1) și sistemul de management al calității menționat la articolul 42 alineatul (3);

(b) criteriile de competență menționate la articolul 37 alineatul (2) literele (a) și (b), rezultatele procesului continuu de garantare a competențelor menționat la articolul respectiv, precum și alte documente relevante privind competența tuturor membrilor personalului implicați în activitățile de verificare, astfel cum se menționează la articolele 39 și 40;

(c) procesul menit să garanteze, în permanență, imparțialitatea și independența, astfel cum se menționează la articolul 45 alineatul (8), inclusiv evidențele relevante privind imparțialitatea și independența solicitantului și ale personalului acestuia;

(d) experții tehnici și principalii membri ai personalului implicați în evaluarea planurilor de monitorizare și în verificarea rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie;

(e) procedurile și procesele menite să asigure o verificare corespunzătoare, inclusiv cele referitoare la documentația internă de verificare menționată la articolul 43;

(f) evidențele relevante, astfel cum sunt menționate la articolul 44;

(g) toate celelalte informații solicitate de organismul național de acreditare.

Articolul 50

Evaluare

(1) În scopul evaluării menționate la articolul 48, echipa de evaluare desemnată în conformitate cu articolul 57 trebuie, cel puțin:

(a) să examineze toate documentele și evidențele relevante furnizate de către solicitant în temeiul articolului 49;

(b) să efectueze o vizită la fața locului pentru a examina un eșantion reprezentativ din documentația internă de verificare și pentru a evalua punerea în aplicare a sistemului de management al calității aplicat de solicitant, precum și procedurile și procesele pentru activitățile de verificare menționate la articolul 42;

(c) să aprecieze performanțele și competențele unui număr reprezentativ de membri ai personalului solicitantului implicați în evaluarea planurilor de monitorizare și în verificarea rapoartelor privind emisiile, a rapoartelor parțiale privind emisiile și a rapoartelor la nivel de companie, pentru a se asigura că aceștia acționează în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Echipa de evaluare desfășoară activitățile prevăzute la alineatul (1) în conformitate cu cerințele stabilite de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(3) Echipa de evaluare îi comunică solicitantului constatările sale și eventualele neregularități identificate și solicită un răspuns în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(4) Solicitantul ia măsurile corective necesare pentru a remedia eventualele neregularități raportate în temeiul alineatului (3) și transmite un răspuns, indicând acțiunile pe care le-a întreprins sau pe care plănuiește să le întreprindă în termenul stabilit de organismul național de acreditare pentru a remedia neregularitățile identificate.

(5) Organismul național de acreditare examinează răspunsul dat de solicitant în temeiul alineatului (4).

(6) În cazul în care organismul național de acreditare consideră că răspunsul solicitantului sau acțiunile întreprinse sunt insuficiente sau ineficace, acesta îi cere solicitantului să furnizeze informații suplimentare sau să ia măsuri suplimentare.

(7) De asemenea, organismul național de acreditare poate să solicite dovezi care să ateste că măsurile corective au fost puse efectiv în aplicare sau poate să efectueze o evaluare ulterioară în acest sens.

Articolul 51

Decizia privind acreditarea și certificatul de acreditare

(1) În momentul elaborării și al luării deciziei de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării unui solicitant, organismul național de acreditare ia în considerare cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(2) Organismul național de acreditare care a hotărât să acorde sau să reînnoiască acreditarea unui solicitant eliberează un certificat de acreditare în acest sens. Certificatul de acreditare se acordă pentru toate activitățile de verificare efectuate în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

(3) Certificatul de acreditare conține cel puțin informațiile impuse în temeiul standardului armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(4) Certificatul de acreditare este valabil pentru o perioadă de maximum cinci ani de la data la care organismul național de acreditare a eliberat certificatul respectiv.

Articolul 52

Supravegherea anuală

(1) Organismul național de acreditare efectuează o supraveghere anuală a fiecărui verificator căruia i-a eliberat un certificat de acreditare. Această supraveghere cuprinde, cel puțin:

(a) vizite la fața locului, astfel cum se menționează la articolul 50 alineatul (1) litera (b);

(b) aprecierea performanțelor și evaluarea competențelor unui număr reprezentativ de membri ai personalului verificatorului în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) litera (c).

(2) Organismul național de acreditare efectuează prima supraveghere a unui verificator în conformitate cu alineatul (1) în termen de 12 luni de la data de eliberare a certificatului de acreditare.

(3) Programul de supraveghere îi permite organismului național de acreditare să evalueze eșantioane reprezentative ale activităților verificatorului care intră în domeniul de aplicare al certificatului de acreditare și ale activităților personalului implicat în activitățile de verificare în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(4) Pe baza rezultatelor supravegherii, organismul național de acreditare decide dacă să confirme sau nu menținerea acreditării.

(5) Atunci când un verificator efectuează o verificare în legătură cu o societate care ține de o autoritate de administrare a unei companii de transport maritim dintr-un alt stat membru decât statul membru al organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul, organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul respectiv poate solicita organismului național de acreditare din celălalt stat membru să desfășoare activități de supraveghere în numele său și sub responsabilitatea sa.

Articolul 53

Reevaluarea

(1) Înainte de expirarea certificatului de acreditare pe care l-a emis, organismul național de acreditare reevaluează verificatorul în cauză pentru a stabili dacă valabilitatea certificatului poate fi prelungită.

(2) Programul de reevaluare îi permite organismului național de acreditare să evalueze un eșantion reprezentativ al activităților verificatorului care fac obiectul certificatului.

(3) La planificarea și efectuarea reevaluării, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 54

Evaluarea extraordinară

(1) Organismul național de acreditare poate efectua, în orice moment, o evaluare extraordinară a verificatorului pentru a se asigura că acesta continuă să îndeplinească cerințele prezentului regulament.

(2) Pentru a-i permite organismului național de acreditare să evalueze necesitatea unei evaluări extraordinare, verificatorul informează de îndată organismul respectiv în legătură cu orice modificări semnificative ale statutului sau ale modului său de funcționare care pot să aibă un impact asupra acreditării sale.

Astfel de modificări semnificative cuprind modificările menționate în standardul armonizat prevăzut la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 55

Măsuri administrative

(1) Organismul național de acreditare poate suspenda sau retrage acreditarea unui verificator în cazul în care verificatorul respectiv nu îndeplinește cerințele prezentului regulament.

(2) Organismul național de acreditare suspendă sau retrage acreditarea unui verificator, la solicitarea acestuia.

(3) Organismul național de acreditare stabilește, consemnează, pune în aplicare și menține o procedură pentru suspendarea și retragerea acreditării în conformitate cu standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(4) Organismul național de acreditare suspendă acreditarea unui verificator în cazul în care acesta:

(a) a săvârșit o încălcare gravă a cerințelor prezentului regulament;

(b) nu a respectat, în mod persistent și repetat, cerințele prezentului regulament;

(c) a încălcat orice alți termeni și condiții specifice stabilite de către organismul național de acreditare.

(5) Organismul național de acreditare retrage acreditarea unui verificator atunci când:

(a) verificatorul nu a reușit să remedieze motivul care a stat la baza unei decizii de suspendare a certificatului de acreditare;

(b) un membru al personalului de conducere de nivel superior al verificatorului sau un membru al personalului verificatorului implicat în activitățile de verificare desfășurate în temeiul prezentului regulament a fost găsit vinovat de fraudă;

(c) verificatorul a furnizat în mod intenționat informații false sau a ascuns în mod intenționat informații.

(6) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage o acreditare în conformitate cu alineatele (1), (4) și (5) fac obiectul unei căi de atac în conformitate cu procedurile stabilite de statele membre în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(7) Deciziile unui organism național de acreditare de a suspenda sau de a retrage acreditarea intră în vigoare în momentul în care sunt notificate verificatorului. Înainte de adoptarea respectivelor decizii, organismul național de acreditare ia în considerare impactul asupra activităților desfășurate, în funcție de natura neregularității.

(8) Organismul național de acreditare ridică suspendarea unui certificat de acreditare în cazul în care a primit informații satisfăcătoare care i-au permis să concluzioneze că verificatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

CAPITOLUL V

CERINȚE IMPUSE ORGANISMELOR NAȚIONALE DE ACREDITARE

Articolul 56

Cerințe impuse organismelor naționale de acreditare

(1) În absența unor dispoziții specifice în prezentul regulament sau în Regulamentul (UE) 2015/757 referitoare la cerințele impuse organismelor naționale de acreditare, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) În sensul prezentului regulament, organismele naționale de acreditare desemnate în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 își exercită funcțiile în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 57

Echipa de evaluare

(1) Organismul național de acreditare desemnează o echipă de evaluare pentru fiecare evaluare realizată în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2).

(2) Din echipa de evaluare fac parte un evaluator principal, care este responsabil cu efectuarea unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament, și, după caz, un număr corespunzător de evaluatori sau de experți tehnici care au cunoștințe și experiență relevante în domeniul specific de acreditare.

(3) Echipa de evaluare cuprinde cel puțin o persoană cu următoarele competențe:

(a) cunoașterea suficientă a Regulamentului (UE) 2015/757, a Directivei 2003/87/CE, a prezentului regulament și a altor acte legislative relevante menționate la articolul 39 alineatul (2) litera (a);

(b) competența și înțelegerea necesare pentru a evalua activitățile de verificare menționate la articolele 4-36 și cunoașterea suficientă a caracteristicilor diferitelor tipuri de nave, precum și a monitorizării și a raportării emisiilor de gaze cu efect de seră, a consumului de combustibil și a altor informații relevante în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757.

Articolul 58

Cerințe de competență impuse evaluatorilor

(1) Evaluatorii au competența de a desfășura activitățile prevăzute la articolele 50-55. În acest scop, evaluatorul:

(a) îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat la articolul 46 alineatul (2);

(b) deține cunoștințe suficiente în domeniul auditării datelor și a informațiilor, astfel cum se prevede la articolul 39 alineatul (2) litera (b), obținute în cadrul unei formări profesionale sau prin intermediul unei persoane care deține cunoștințe și experiență în acest domeniu;

(c) deține cunoștințe suficiente cu privire la legislația relevantă, precum și la orientările aplicabile, astfel cum se menționează la articolul 39 alineatul (2) litera (a).

(2) Pe lângă cerințele de competență prevăzute la alineatul (1), evaluatorii principali trebuie să demonstreze că dețin competența de a conduce o echipă de evaluare și de a își asuma responsabilitatea efectuării unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Pe lângă cerințele de competență menționate la alineatul (1), examinatorii interni și persoanele care iau decizii privind acordarea, extinderea sau reînnoirea unei acreditări dețin suficiente cunoștințe și experiență pentru a evalua acreditarea.

Articolul 59

Experții tehnici

(1) Organismul național de acreditare poate să includă în echipa de evaluare experți tehnici care dispun de cunoștințe detaliate și de competența specifică necesare într-un anumit domeniu pentru a sprijini evaluatorul principal sau evaluatorul.

(2) Expertul tehnic deține competența necesară pentru a sprijini în mod eficace evaluatorul principal și evaluatorul în domeniul pentru care s-a făcut apel la competența și cunoștințele unui astfel de expert. În plus, expertul tehnic:

(a) deține cunoștințe suficiente cu privire la legislația relevantă, precum și la orientările aplicabile, astfel cum se menționează la articolul 39 alineatul (2) litera (a);

(b) deține un nivel suficient de înțelegere a activităților de verificare.

(3) Experții tehnici execută sarcinile specifice care le sunt atribuite, sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a evaluatorului principal al respectivei echipe de evaluare.

Articolul 60

Plângeri

Atunci când organismul național de acreditare a primit o plângere referitoare la verificator din partea autorității de administrare a unei companii de transport maritim, din partea societății, din partea statului de pavilion în cauză pentru navele care arborează pavilionul unui stat membru sau din partea altor părți interesate, organismul național de acreditare întreprinde următoarele acțiuni într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de trei luni de la data primirii plângerii:

(a) decide dacă plângerea este valabilă;

(b) se asigură că verificatorului vizat i se dă ocazia să își prezinte observațiile;

(c) adoptă măsurile corespunzătoare pentru a gestiona plângerea respectivă;

(d) înregistrează plângerea și măsurile adoptate;

(e) îi răspunde reclamantului.

Articolul 61

Evaluarea la nivel de omologi

(1) În cazul în care organismele naționale de acreditare fac obiectul unei evaluări periodice la nivel de omologi în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 aplică criterii adecvate de evaluare la nivel de omologi și desfășoară un proces independent și eficace de evaluare la nivel de omologi pentru a stabili dacă:

(a) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a executat activitățile de acreditare în conformitate cu articolele 46-55;

(b) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a îndeplinit cerințele prevăzute la articolele 56-63.

Criteriile includ cerințe de competență impuse evaluatorilor la nivel de omologi și echipelor de evaluare la nivel de omologi specifice Regulamentului (UE) 2015/757 și schemei de comercializare a certificatelor de emisie de gaze cu efect de seră instituite prin Directiva 2003/87/CE.

(2) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 publică rezultatul evaluării la nivel de omologi a unui organism național de acreditare menționat la alineatul (1) și comunică acest rezultat Comisiei, autorităților naționale responsabile pentru organismele naționale de acreditare din statele membre și autorităților de administrare a unei companii de transport maritim sau punctului de contact menționat la articolul 64 din prezentul regulament.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, atunci când un organism național de acreditare a trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi organizată de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, organismul național de acreditare în cauză este exceptat de la o nouă evaluare la nivel de omologi în urma intrării în vigoare a prezentului regulament dacă poate demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

În acest scop, respectivul organism național de acreditare prezintă o cerere și documentele necesare către organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 decide dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a unei exceptări.

Exceptarea se aplică pentru o perioadă de maximum trei ani de la data notificării deciziei către organismul național de acreditare.

Articolul 62

Recunoașterea reciprocă a verificatorilor

Fără a aduce atingere dispozițiilor de la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, în cazul în care un organism național de acreditare nu a fost supus unui proces complet de evaluare la nivel de omologi, statele membre acceptă certificatele de acreditare ale verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare cu condiția ca organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 să fi început o evaluare la nivel de omologi pentru respectivul organism național de acreditare și să nu fi constatat elemente de neconformitate a organismului național de acreditare cu prezentul regulament.

Articolul 63

Monitorizarea serviciilor furnizate

În cazul în care un stat membru constată, pe parcursul desfășurării unei inspecții în conformitate cu articolul 31 alineatul (4) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([15]), că un verificator nu respectă prezentul regulament, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim sau organismul național de acreditare din statul membru în cauză informează în acest sens organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul.

Organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul consideră comunicarea informațiilor respective o plângere în sensul articolului 60, adoptă măsurile corespunzătoare și răspunde autorității de administrare a unei companii de transport maritim sau organismului național de acreditare în conformitate cu articolul 67 alineatul (2) al doilea paragraf.

([15]) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

CAPITOLUL VI

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 64

Schimbul de informații și punctele de contact

(1) Statul membru stabilește un schimb eficace de informații adecvate și o cooperare eficace între organismul său național de acreditare și autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim.

(2) În cazul în care într-un stat membru se desemnează mai multe autorități în temeiul articolului 18 din Directiva 2003/87/CE, respectivul stat membru autorizează una dintre aceste autorități ca punct de contact pentru schimbul de informații, pentru coordonarea cooperării menționate la alineatul (1) și pentru activitățile menționate la articolele 64-71.

Articolul 65

Programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare

(1) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității de administrare a unei companii de transport maritim a fiecărui stat membru un program de lucru în materie de acreditare care conține lista verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare. Programul de lucru în materie de acreditare conține următoarele informații în legătură cu fiecare verificator:

(a) informații privind activitățile planificate de organismul național de acreditare pentru verificatorul în cauză, inclusiv activitățile de supraveghere și de reevaluare;

(b) datele auditurilor prin observare directă prevăzute care urmează să fie efectuate de organismul național de acreditare pentru evaluarea verificatorului;

(c) informații care precizează dacă organismul național de acreditare a solicitat organismului național de acreditare dintr-un alt stat membru să desfășoare activități de supraveghere în temeiul articolului 52 alineatul (5).

În cazul în care intervin modificări în ceea ce privește informațiile menționate la primul paragraf, organismul național de acreditare prezintă autorității de administrare a unei companii de transport maritim un program de lucru actualizat până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.

(2) În urma prezentării programului de lucru în materie de acreditare în conformitate cu alineatul (1), autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim furnizează organismului național de acreditare toate informațiile relevante, inclusiv legislația și orientările naționale aplicabile.

(3) Până la data de 1 iunie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității de administrare a unei companii de transport maritim un raport de gestionare. Raportul de gestionare conține următoarele informații în legătură cu fiecare verificator care a fost acreditat de organismul național de acreditare în cauză:

(a) detaliile de acreditare ale verificatorilor recent acreditați de către organismul național de acreditare în cauză;

(b) rezultatele sintetizate ale activităților de supraveghere și de reevaluare desfășurate de organismul național de acreditare;

(c) rezultatele sintetizate ale evaluărilor extraordinare care au avut loc, inclusiv motivele care au stat la baza demarării evaluărilor extraordinare;

(d) orice plângeri depuse împotriva verificatorului de la data ultimului raport de gestionare și acțiunile întreprinse de organismul național de acreditare;

(e) detalii privind acțiunile întreprinse de organismul național de acreditare ca răspuns la informațiile comunicate de autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim.

Articolul 66

Schimbul de informații privind măsurile administrative

În cazul în care organismul național de acreditare a impus verificatorului măsuri administrative în temeiul articolului 55 sau în cazul în care s-a ridicat o suspendare a acreditării sau o decizie luată în urma introducerii unei căi de atac a anulat decizia unui organism național de acreditare de a impune măsurile administrative menționate la articolul 55, organismul național de acreditare informează în acest sens autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim și organismul național de acreditare din fiecare stat membru.

Articolul 67

Schimbul de informații la nivelul unei autorități de administrare a unei companii de transport maritim

(1) Autoritatea de administrare responsabilă comunică anual organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul care efectuează verificarea pentru o societate aflată sub responsabilitatea sa cel puțin următoarele:

(a) rezultatele relevante aferente verificării raportului privind emisiile, rapoartelor parțiale privind emisiile, rapoartelor la nivel de companie și rapoartelor de verificare, în special în ceea ce privește orice aspect la nivelul datelor raportate care nu a îndeplinit cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, în Directiva 2003/87/CE, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 sau în prezentul regulament;

(b) rezultatele inspecției societății, în cazul în care rezultatele respective sunt relevante pentru organismul național de acreditare în ceea ce privește acreditarea și supravegherea verificatorului sau în cazul în care rezultatele respective includ orice aspect identificat la nivelul datelor care nu a îndeplinit cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, în Directiva 2003/87/CE, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 sau în prezentul regulament;

(c) rezultatele evaluării documentației interne de verificare a verificatorului respectiv, în cazul în care autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim a evaluat documentația internă de verificare în temeiul articolului 43 alineatul (3);

(d) plângerile primite de autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim cu privire la verificatorul respectiv.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) furnizează dovezi că autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim a identificat aspecte la nivelul datelor raportate care nu au îndeplinit cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757, în Directiva 2003/87/CE, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1927, în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928 sau în prezentul regulament, organismul național de acreditare consideră comunicarea informațiilor respective o plângere depusă de autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim cu privire la verificatorul respectiv în sensul articolului 60.

Organismul național de acreditare adoptă măsurile corespunzătoare pentru a gestiona astfel de informații și pentru a-i răspunde autorității de administrare a unei companii de transport maritim într-un termen rezonabil, dar nu mai târziu de trei luni de la data primirii lor. În răspunsul său, organismul național de acreditare informează autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim în legătură cu măsurile adoptate și, după caz, cu măsurile administrative impuse verificatorului.

Articolul 68

Schimbul de informații privind supravegherea

(1) În cazul în care organismului național de acreditare al statului membru responsabil pentru o societate pentru care verificatorul efectuează o verificare i s-a solicitat, în temeiul articolului 52 alineatul (5), să efectueze activități de supraveghere, respectivul organism național de acreditare transmite constatările sale organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul, cu excepția cazului în care cele două organisme naționale de acreditare au convenit altfel.

(2) Organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul ia în considerare constatările menționate la alineatul (1) atunci când stabilește dacă verificatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

(3) În cazul în care constatările menționate la alineatul (1) conțin dovezi care atestă că verificatorul nu respectă prezentul regulament, organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul adoptă măsurile corespunzătoare în temeiul prezentului regulament și informează organismul național de acreditare care a efectuat activitățile de supraveghere cu privire la:

(a) măsurile adoptate de organismul național de acreditare care a acreditat verificatorul;

(b) după caz, modul în care au fost soluționate constatările de către verificator;

(c) după caz, măsurile administrative care i-au fost impuse verificatorului.

Articolul 69

Schimbul de informații cu statul membru în care este stabilit verificatorul

În cazul în care unui verificator i s-a acordat acreditarea de către un organism național de acreditare dintr-un stat membru diferit de cel în care este stabilit verificatorul, programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 65 trebuie furnizate, de asemenea, autorității de administrare a unei companii de transport maritim a statului membru în care este stabilit verificatorul.

Articolul 70

Bazele de date cu verificatorii acreditați

(1) Organismele naționale de acreditare înființează și gestionează o bază de date care este pusă la dispoziția publicului și conține următoarele informații:

(a) numele, numărul de acreditare și adresa profesională a fiecărui verificator acreditat de organismul național de acreditare în cauză;

(b) data la care a fost acordată acreditarea și data de expirare a acesteia;

(c) informații privind măsurile administrative impuse verificatorului.

(2) Orice modificare a statutului verificatorilor este comunicată Comisiei prin intermediul unui formular standardizat corespunzător.

(3) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 facilitează și armonizează accesul la bazele de date naționale pentru a permite o comunicare eficientă și rentabilă între organismele naționale de acreditare, verificatori, societăți și autoritățile de administrare a unei companii de transport maritim. Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 poate grupa aceste baze de date într-o singură bază de date centralizată.

Articolul 71

Notificarea de către verificatori

(1) Cu scopul de a-i permite organismului național de acreditare să redacteze programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 65, verificatorul trimite, până la data de 15 noiembrie a fiecărui an, următoarele informații organismului național de acreditare care a acreditat verificatorul:

(a) durata și locul prevăzut al verificărilor pe care verificatorul urmează să le efectueze;

(b) adresa profesională și datele de contact ale societăților ale căror planuri de monitorizare, rapoarte privind emisiile, rapoarte parțiale privind emisiile sau rapoarte la nivel de companie fac obiectul verificării;

(c) numele membrilor echipei de verificare.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) au suferit modificări, verificatorul notifică modificările respective organismului de acreditare în termenul convenit cu respectivul organism național de acreditare.

CAPITOLUL VII

APROBAREA PLANURILOR DE MONITORIZARE DE CĂTRE AUTORITĂȚILE DE ADMINISTRARE

SECȚIUNEA 1

Aprobarea planurilor de monitorizare

Articolul 72

Norme generale pentru aprobarea planurilor de monitorizare de către autoritățile de administrare responsabile

În vederea aprobării planurilor de monitorizare în temeiul articolului 6 alineatul (8) din Regulamentul (UE) 2015/757, fiecare autoritate de administrare responsabilă ia măsurile necesare pentru a se asigura că planurile de monitorizare respectă cerințele prevăzute la articolul 6 și în anexele I și II la regulamentul respectiv, ținând seama în mod corespunzător de concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planurilor de monitorizare.

Articolul 73

Informații pe care societățile trebuie să le furnizeze autorităților de administrare responsabile

Societatea furnizează autorității de administrare responsabile concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planului de monitorizare și orice informații suplimentare care îi permit acesteia să desfășoare procedurile de aprobare.

Articolul 74

Procesul de aprobare

(1) Autoritatea de administrare responsabilă notifică societății aprobarea planului de monitorizare fără întârzieri nejustificate, cu ajutorul unor sisteme automatizate și al unor formate pentru schimbul de date.

(2) În cazul în care autoritatea de administrare responsabilă nu aprobă planul de monitorizare, aceasta informează societatea în acest sens fără întârzieri nejustificate, explicând motivele neaprobării pentru a-i permite societății să își revizuiască planul de monitorizare.

Societatea în cauză își revizuiește planul de monitorizare în consecință. Societatea prezintă planul de monitorizare revizuit în vederea reevaluării de către verificator, împreună cu motivele neaprobării de către autoritatea de administrare responsabilă. Odată ce planul de monitorizare revizuit a fost evaluat de către verificator ca fiind în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2015/757, societatea îl prezintă din nou spre aprobare autorității de administrare responsabile.

SECȚIUNEA 2

Aprobarea modificărilor aduse planurilor de monitorizare

Articolul 75

Norme generale pentru aprobarea modificărilor aduse planurilor de monitorizare de către autoritățile de administrare responsabile

(1) Societatea își prezintă fără întârzieri nejustificate planul de monitorizare modificat autorității de administrare responsabile de îndată ce a fost notificată de verificator cu privire la conformitatea planului de monitorizare sau, în ceea ce privește modificările aduse planului de monitorizare în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2015/757, de îndată ce a notificat verificatorii în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

(2) În vederea aprobării modificărilor aduse planurilor de monitorizare în temeiul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2015/757, fiecare autoritate de administrare responsabilă ia măsurile necesare pentru a se asigura că planurile de monitorizare modificate respectă cerințele prevăzute la articolul 6 și în anexele I și II la regulamentul respectiv, ținând seama în mod corespunzător de concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planurilor de monitorizare.

Articolul 76

Informații pe care societățile trebuie să le furnizeze autorităților de administrare responsabile

(1) Societatea furnizează autorității de administrare responsabile concluziile cu privire la evaluarea planului de monitorizare modificat și orice informații suplimentare care îi permit acesteia să desfășoare procedurile de aprobare.

(2) În ceea ce privește modificările efectuate în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) 2015/757, societatea prezintă autorității de administrare responsabile dovezi privind schimbarea societății, precum și informații din care să reiasă dacă planul de monitorizare a fost aprobat de autoritatea de administrare responsabilă înainte de schimbarea societății, împreună cu documente justificative, în cazul în care autoritatea de administrare respectivă nu este aceeași.

Articolul 77

Procesul de aprobare

(1) Autoritatea de administrare responsabilă notifică societății aprobarea planului de monitorizare modificat fără întârzieri nejustificate, cu ajutorul unor sisteme automatizate și al unor formate pentru schimbul de date.

(2) În cazul în care autoritatea de administrare responsabilă nu aprobă planul de monitorizare, aceasta informează societatea în acest sens fără întârzieri nejustificate, explicând motivele neaprobării pentru a-i permite societății să își revizuiască planul de monitorizare.

Societatea în cauză își revizuiește planul de monitorizare în consecință. Societatea prezintă planul de monitorizare revizuit în vederea reevaluării de către verificator, împreună cu motivele neaprobării de către autoritatea de administrare responsabilă. Odată ce planul de monitorizare revizuit a fost evaluat ca fiind în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2015/757, societatea îl prezintă din nou spre aprobare autorității de administrare responsabile.

Articolul 78

Aplicarea modificărilor și păstrarea evidenței acestora

(1) Înainte de primirea aprobării planului de monitorizare modificat din partea autorității de administrare responsabile în conformitate cu articolul 77, societatea poate efectua activitatea de monitorizare și de raportare utilizând planul de monitorizare modificat în cazul în care monitorizarea în conformitate cu planul de monitorizare inițial ar conduce la date incomplete privind emisiile.

În caz de dubii, societatea utilizează în paralel atât planul de monitorizare modificat, cât și planul de monitorizare inițial pentru a desfășura întreaga activitate de monitorizare și de raportare în conformitate cu cele două planuri și ține o evidență a ambelor rezultate ale monitorizării.

(2) La primirea aprobării în conformitate cu articolul 77, societatea utilizează numai datele referitoare la planul de monitorizare modificat și efectuează toate activitățile de monitorizare și de raportare utilizând numai planul de monitorizare modificat de la data de la care este aplicabilă versiunea respectivă a planului de monitorizare.

(3) Societatea ține evidența tuturor modificărilor aduse planului de monitorizare. În ceea ce privește fiecare modificare, evidențele trebuie să conțină:

(a) descrierea clară a modificării;

(b) justificarea introducerii modificării;

(c) după caz, concluziile verificatorului cu privire la evaluarea planului de monitorizare modificat;

(d) data transmiterii planului de monitorizare modificat către autoritatea de administrare responsabilă;

(e) data de la care se aplică planul de monitorizare modificat în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 79

Abrogarea

(1) Regulamentul delegat (UE) 2016/2072 se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2024.

(2) Trimiterile la Regulamentul delegat (UE) 2016/2072 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II la prezentul regulament.

Articolul 80

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2024.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 octombrie 2023.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXA I

Cunoștințe și experiență specifice sectorului maritim menționate la articolul 39 alineatul (3)

În sensul articolului 39 alineatul (3), se iau în considerare cunoștințele și experiența în următoarele domenii:

(a) cunoașterea regulamentelor relevante ale Convenției MARPOL și ale Convenției SOLAS, și anume cele privind eficiența energetică a navelor ([1]), Codul tehnic privind NOx ([2]), Regulamentul privind oxizii de sulf ([3]), Regulamentul privind calitatea păcurii ([4]), Codul din 2008 privind stabilitatea intactă și orientările relevante [cum ar fi orientările privind elaborarea planului de gestionare a eficienței energetice a navelor – SEEMP ([5])];

(b) posibile relații de sinergie între monitorizarea și raportarea efectuate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu sistemele existente de gestionare specifice sectorului maritim (inclusiv codul ISM) și alte orientări specifice aplicabile (cum ar fi orientările privind elaborarea SEEMP);

(c) sursele de emisii de la bordul navei;

(d) înregistrarea călătoriilor și a procedurilor cu scopul de a asigura integralitatea și exactitatea listei călătoriilor și a listei navelor (astfel cum a fost prezentată de societate);

(e) sursele externe fiabile (inclusiv datele rezultate din monitorizarea navelor) care ar putea servi la verificarea încrucișată a informațiilor cu datele provenite de la nave;

(f) metodele de calcul al consumului de combustibil, astfel cum se aplică în practică de către nave;

(g) aplicarea unor praguri de incertitudine în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 și cu orientările relevante;

(h) aplicarea factorilor de emisie pentru toți combustibilii și sursele de emisii utilizate la bordul navei și pentru toate emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de Regulamentul (UE) 2015/757;

(i) cunoștințe privind actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, în special în ceea ce privește modul de contabilizare a emisiilor generate de biocombustibili, emisiile provenite de la o combinație de surse cu factor de emisie zero și de surse care nu beneficiază de un factor de emisie zero și emisiile generate de combustibili din surse regenerabile de origine nebiologică și de combustibili pe bază de carbon reciclat;

(j) înțelegerea certificării combustibililor în temeiul Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ([6]);

(k) manipularea și curățarea combustibilului, sistemele de rezervoare;

(l) întreținerea navei/controlul calității echipamentelor de măsurare;

(m) documentele privind operațiunea de buncheraj, inclusiv notele de livrare a combustibilului;

(n) jurnalele de operațiuni, sinteza datelor privind călătoriile și operațiunile portuare, jurnalele de bord;

(o) documentele comerciale, precum acordurile de navlosire, conosamentele;

(p) cerințele legale în vigoare;

(q) funcționarea sistemelor de buncheraj ale navei;

(r) stabilirea densității combustibilului de către nave, în practică;

(s) procesele și activitățile legate de fluxurile de date și desfășurate pentru calcularea încărcăturii transportate (în volum sau greutate), astfel cum au fost aplicate tipurilor de nave și activităților în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757;

(t) conceptul de deadweight transportat, aplicabil diverselor tipuri de nave și activități în temeiul Regulamentului (UE) 2015/757, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1928;

([1]) Regulamentul 22, anexa VI la Convenția MARPOL.
([2]) Codul tehnic revizuit privind controlul emisiilor de oxizi de azot provenite de la motoare diesel navale, [Rezoluția MEPC.176(58), astfel cum a fost modificată prin Rezoluția MEPC.177(58)].
([3]) Regulamentul 14, anexa VI la Convenția MARPOL.
([4]) Regulamentul 18, anexa VI la Convenția MARPOL.
([5]) Regulamentul 22, anexa VI la Convenția MARPOL.
([6]) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

(u) procesele legate de fluxurile de date și desfășurate pentru calcularea distanței parcurse și a timpului petrecut pe mare în călătorii, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757;

(v) mașinile și sistemele tehnice utilizate la bordul navei pentru determinarea consumului de combustibil, a transportului efectuat și a altor informații relevante.

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul delegat (UE) 2016/2072	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 punctul 1	Articolul 2 punctul 1
Articolul 2 punctul 2	Articolul 2 punctul 5
Articolul 2 punctul 3	Articolul 2 punctul 6
Articolul 2 punctele 4-13	Articolul 2 punctele 8-17
Articolul 2 punctele 14-17	Articolul 2 punctele 19-22
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2) literele (a) și (c)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 6 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 6 alineatul (6)
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (8)
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 12
Articolul 12 litera (a)	Articolul 13 litera (a)
Articolul 12 litera (b)	Articolul 13 litera (c)
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2) litera (a)	Articolul 15 alineatul (2) litera (a)
Articolul 14 alineatul (2) litera (b)	Articolul 15 alineatul (2) litera (b)
Articolul 14 alineatul (2) litera (c)	Articolul 15 alineatul (2) litera (d)
Articolul 14 alineatul (2) litera (d)	Articolul 15 alineatul (2) litera (e)
Articolul 14 alineatul (2) litera (e)	Articolul 15 alineatul (2) litera (f)
Articolul 15	Articolul 17
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (2)
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 18 alineatul (4)
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (7)
Articolul 16 alineatul (5)	Articolul 18 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (6)	Articolul 18 alineatul (10)
Articolul 17	Articolul 19

Articolul 18 literele (a)-(e)	Articolul 20 literele (a)-(e)
Articolul 18 litera (f)	Articolul 23 alineatul (3)
Articolul 19	Articolul 21
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (3)
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (4)
Articolul 20 alineatul (4) literele (a), (b) și (c)	Articolul 22 alineatul (5) literele (a), (b) și (c)
Articolul 20 alineatul (4) litera (d)	Articolul 22 alineatul (5) litera (e)
Articolul 20 alineatul (4) literele (e)-(j)	Articolul 22 alineatul (5) literele (g)-(l)
Articolul 20 alineatul (4) litera (k)	Articolul 22 alineatul (5) litera (o)
Articolul 20 alineatul (4) litera (l)	Articolul 22 alineatul (5) litera (q)
Articolul 21	Articolul 23
Articolul 22	Articolul 37
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 38 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 38 alineatul (4)
Articolul 24	Articolul 39
Articolul 25 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (2)
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 40 alineatul (3)
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 41 alineatul (3)
Articolul 27	Articolul 42
Articolul 28	Articolul 43
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 44 alineatul (1)
Articolul 29 alineatul (2)	Articolul 44 alineatul (3)
Articolul 30 alineatul (1)	Articolul 45 alineatul (2)
Articolul 30 alineatul (2)	Articolul 45 alineatul (3)
Articolul 30 alineatul (3)	Articolul 45 alineatul (4)
Articolul 30 alineatul (4)	Articolul 45 alineatul (6)
Articolul 30 alineatul (5)	Articolul 45 alineatul (7)
Articolul 30 alineatul (6)	Articolul 45 alineatul (8)
Articolul 31	Articolul 47
Articolul 32	Articolul 48
Articolul 33	Articolul 46 alineatul (2)
Articolul 34	—
Articolul 35	Articolul 49
Articolul 36	Articolul 50
Articolul 37	Articolul 51
Articolul 38	Articolul 52

Articolul 39 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 39 alineatul (2)	Articolul 53 alineatele (2) și (3)
Articolul 40	Articolul 54
Articolul 41 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 55 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 41 alineatul (4) litera (a)	Articolul 55 alineatul (4) litera (b)
Articolul 41 alineatul (4) litera (b)	Articolul 55 alineatul (4) litera (c)
Articolul 41 alineatele (5)-(8)	Articolul 55 alineatele (5)-(8)
Articolul 42	Articolul 56 alineatul (2)
Articolul 43	Articolul 57
Articolul 44	Articolul 58
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 59 alineatul (3)
Articolul 46 alineatul (1) litera (a)	Articolul 70 alineatul (1) litera (a)
Articolul 46 alineatul (1) litera (b)	—
Articolul 46 alineatul (1) litera (c)	Articolul 70 alineatul (1) litera (b)
Articolul 46 alineatul (1) litera (d)	Articolul 70 alineatul (1) litera (c)
Articolul 46 alineatul (2)	Articolul 70 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (3)	Articolul 70 alineatul (3)
Articolul 47	Articolul 80